

Armia w służbie pokoju i wolności

Trzydziesta ósma rocznica powstania Armii Radzieckiej obchodzimy w chwili, kiedy opinia publiczna całego świata z zapartym łosem śledzi obrady XX Zjazdu KPZR. Wiele z wniosków teoretycznych, jakie Zjazd wyciągnął po głębokiej analizie układu sił świata współczesnego, wniosków stanowiących twórczy wkład do nauki marksistowsko-leninowskiej — wzięte się ściśle z podstawowych zagadnień interesującym całą ludzkosć — zagadnieniami wojny i pokoju.

Z wysokiej trybuny Zjazdu padło stwierdzenie, że jeśli chodzi o obronę interesów pokoju, wytworzyła się taka sytuacja międzynarodowa, o jakiej 10—15 lat temu mogliśmy jedynie marzyć. Dziś możemy stwierdzić, że w nowych, korzystniejszych warunkach, jeśli idzie o układ sił między obozem socjalistycznym i kapitalistycznym, wojna nie jest nieunikniona. Z tym większą siłą trzeba dziś, w trzydziestą ósmą rocznicę utworzenia Armii Radzieckiej podkreślić, iż ona to swymi wielkopomnymi zwycięstwami w trudnych latach wojny interwencyjnej oraz w okresie zmagania przeciw hitlerzowskiemu przyczyniła się w obrzynie mierze do otworzenia jasniejszej perspektywy przed ludzkością. Ona to — obrończyni interesów robotników i chłopów tworzycy w rządzonej przez nich Kraju Rad nowy, sprawiedliwy ustrój, umiała ostrońić zdobyte ludu pracującego przed każdym atakiem międzynarodowej reakcji i unieścieć zakusy tych kół, które usiłowały cofnąć koła historii, zepchnąć ludzkosć w mrok barbarzyństwa.

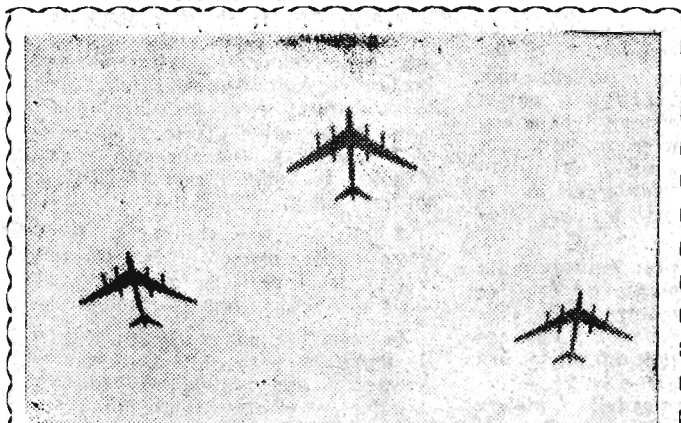
Jakże wielki szlak dziejowy przeszła Armia Radziecka od chwili, kiedy jej oddziały, klepsko uzbrojone, klepsko odziane, gromiły pod Pskowem i pod Narwią imperialistycznych agresorów. O jej sukcesach w latach 1918—1921 nie decydowały ani poziom wyszkolenia bojowego, ani wyposażenie techniczne, ale wysoka ideaowość. Było to ideaowe zespolenie obrońców kraju socjalizmu gotowych ponieść każdą ofiarę, gotowych oddać życie w walce przeciw zakutym w stal czołgów i wyposażonym w

broń z arsenałów całej Europy najeźdźcom. I tu tkwi źródło heroizmu czerwonoarmistów bijących Wrangla, Denikina, Koczaka. W tym też źródło heroizmu obrońców Moskwy, Sewastopola, Stalingradu, zwycięzców spod Orja, Kurska, zdobywców Berlina.

Awanturzenie tendencje perynych kół imperializmu amerykańskiego sprawiała, że — mimo obrzynie wzrostu potęgi materialnej obozu socjalizmu, mimo czynnego zaangażowania się po stronie pokoju takich krajów, jak np. Indie czy Burma, mimo wzrostu aktywności sił socjalistycznych i niesocjalistycznych, broniących pokoju w krajach kapitalistycznych, mimo obrzynie wzrostu popularności leninowskich idei polityki współpracy międzynarodowej — trzeba być czujnym, trzeba być gotowym do odparcia każdej prowokacji wrogów.

Pewne złagodzenie napięcia międzynarodowego pozwoliło na redukcję liczebności sił zbrojnych w ZSRR o 640 tys. ludzi, a w krajach demokracji ludowej — łącznie o 180 tys. ludzi. Aktywnie walcząc o zmniejszenie napięcia w stosunkach międzynarodowych, rząd radziecki wycofał swoje siły zbrojne z Portu Artura i Porkkala-Udd i zmniejszył wydatki wojskowe o 10 miliardów rubli. Niemniej jednak pamiętać musimy, że państwa kapitalistyczne nie okazały go

(Ciąg dalszy na str. 2)

Armia Radziecka posiada wszystkie bronie, łącznie z bronią atomową i termojądrową, z potężnym uzbrojeniem raketowym i odrzutowym wszystkich typów. Armia Radziecka gotowa jest i zdolna odeprzeć każdy atak agresora posługującego się współczesnym uzbrojeniem.

Na zdjęciu: Trójkami lecą bombowce odrzutowe...
Fot — CAF

DZIS 8 STRON Wyd. A Cena 20 gr

NOWINY RZESZOWSKIE

Proletariusze wszyskiego kraju, łączcie się!

RODZIMY POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 46 (2085) — Rzeszów, czwartek 23 lutego 1956 r.

W Delhi otwarto wystawę polskiego malarstwa i rzeźby

DELHI (PAP). 21 bm. otwarto w Delhi wystawę polskiego malarstwa i rzeźby. Wystawę otworzył wiceprezident Indii Radakrisnan w obecności ambasadora PRL w Indiach Grudzińskiego.

XX Zjazd budowniczych komunizmu nakreśli drogę do wspaniałego jutra Kraju Rad

Dyskusja nad referatem towarzysza N. A. Bułganina trwa

MOSKWA (PAP). We wtorek na posiedzeniu popołudniowym, które zostało otwarte pod przewodnictwem J. A. Furcewej, rozpoczęła się dyskusja nad referatem N. A. Bułganina o dyrektywach XX Zjazdu w sprawie szóstego pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1956—1960.

Depesza z okazji 38 rocznicy powstania Armii Radzieckiej

Minister Obrony Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Marszałek Związku Radzieckiego G. K. Żukow

MOSKWA

Z okazji XXXVIII rocznicy powstania bohaterkiej Armii Radzieckiej przesyłam Wam, Towarzyszu Ministrze oraz żołnierzom radzieckim, w imieniu żołnierzy Ludowego Wojska Polskiego i moim własnym najserdeczniejsze życzenia i pozdrowienia.

Wojsko Polskie odczuwa czczi i miłość niezwykłą Armii Radzieckiej, która pod mądrym kierownictwem wielkiej partii Lenina przyniosła wolność narodowi polskiemu.

Złączeni wiecznym braterstwem broni i idej z Armią Radziecką żołnierze Ludowego Wojska Polskiego nie szczędzą sił, aby stać się godnymi sojusznikami bohaterkich żołnierzy radzieckich w obronie świętej sprawy pokoju i niedległości narodów.

Wiceprezes Rady Ministrów i Minister Obrony Narodowej Konstanty Rokossowski Marszałek Polski

W NUMERZE

D. M. — Ofensywa przeciw Adenauerowi

Str. 8

S. Galos — „Ja jestem w porządku”

SAUDADE — powieść

Pierwszy w dyskusji zabrał głos M. A. Jasnow RFSRR. W dalszym ciągu obrad wygłosili przemówienia N. I. Białajew, W. P. Jellutin (Moskwa), N. W. Łaptiew (czelabińska organizacja partyjna).

Uczestnicy Zjazdu serdecznie witają M. Reimanna, który pozdrawia XX Zjazd KPZR w imieniu Komunistycznej Partii Niemiec i wszystkich posterowych ludzi w Niemieckiej Republice Federalnej. Następnie w imieniu Austriackiej Partii Komunistycznej przemówienie powitalne wygłosił I. Kocplienig.

Po przemówieniu Kocplieniga przewodniczący posiedzenia odczytał tekst pisma z po zdrowieniami od Krajowego Komitetu Komunistycznej Partii USA.

W dniu 22 bm. na przed południowym posiedzeniu XX Zjazdu KPZR, któremu przewodniczył A. J. Snieczkus, toczyła się nadal dyskusja nad referatem przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. Bułganina.

Pierwszy zabrał głos w dyskusji N. T. Kalczenko (Ukraina). Następnie przemawiali: członek Prezydium KC KPZR M. G. Pierwuchin i M. T. Jermow (Kujbyszew).

Jak obraduje XX Zjazd KPZR

(TELEFONEM Z MOSKWY OD SPECJALNEGO WYSLANNIKA AR)

Głuzje się dużym wobec czytelników, którzy od początku obrad XX Zjazdu oczekują od swego korespondenta nie tylko informacji o przebiegu obrad i omówienia ważniejszych zagadnień, ale również zorientowania w warunkach pracy Zjazdu.

Jak wiadomo, obrady Zjazdu odbywają się w ogromnej, długiej sali wielkiego Pałacu Kremłowskiego. Sala ta wraz z balkonem mieści około półtora tysiąca delegatów oraz wiele setek gości, najbardziej zasłużonych dla partii i kraju towarzyszy. Stężalność jest wszędzie doskonała. Każdy delegat ma przy tym możliwość korzystania ze słuchawk.

W prezydium, którego skład znany jest czytelnikom, oprócz towarzyszy wybranych przez Zjazd zasiadają kierownicy delegacji zagranicznych. Reszta członków delegacji zajmuje miejsca w łozach na piętrze.

Na tej frontowej ścianie sali widzimy posag Lenina, a wyląd, pod samym niemal sklepieniem — herb ZSRR. Sciana ta jest rozjaśniona dyskretnym światłem.

Na sali nie ma żadnych lamp. W porze wieczorowej światło

spływa znad bocznych ścian u styku ze sklepieniem.

Porządek obrad jest następujący: obrady zaczynają się codziennie o godzinie 10 rano i trwają mniej więcej do godz. 14.30. W tym czasie jest jedna tylko przerwa półgodzinna. Po południu obrady są wznawiane o godz. 16.30 i trwają mniej więcej do 19. Zwraca uwagę ogromna punktualność rozpoczęcia obrad zarówno z rana, po południu, jak i po przerwie. O określonej godzinie wszyscy delegaci i goście są na swoich miejscach i w toku obrad w zasadzie nikt nie wchodzi na salę. Warto by parę tych zwyczajów przeczepić na nasz grunt.

I jeszcze jeden szczegół. Zarówno na sali obrad jak i w najbliższym jej otoczeniu obowiązuje zakaz palenia. Jakkolwiek jest wielu towarzyszy palących, nie stwierdziliśmy ani razu przekroczenia tego przepisu.

Obok sali obrad w ogromnych pomieszczeniach znajdują się bufety. Prócz tego na sali rozstawione są stoły, na których znajdują się kanapki, woda mineralna, piwo, wino, papierosy.

Wokół Kremia panuje nieustannie ogromny ruch pieszy i samochodowy. Trzeba bowiem zazna-

czyć, że pomimo obrad Zjazdu zwiędzanie zabytków kremłowskich nie zostało przerwane. Zwiąsza w godzinach popołudniowych ciągną się długie kolejki ludzi udających się do tzw. Orodznej Pałaty w celu obejrzenia przechowywanych tam bezcennych skarbow.

W jednej ze swych korespondencji pisał o stopieniu się w jedno wielkości i powszechności tych dni w Moskwie. Wyrza się to w tym, że kolejno stają na trybunie Zjazdu ludzie, których wypowiedzi mają doniosłe znaczenie dla kształtowania stosunków we współczesnym świecie, i ludzie, których ambicją jest wykonanie jakiegoś ograniczonego zadania lub usunięcie miejscowej bolączki. Czy jest w tym jakaś sprzeczność? Nie! Sza partii stworzonej przez wielkiego Lenina płynie z wkładów wnoszonych przez ludzi prostych i wybitnych. Partia stapia ich wysiłki, nacelowuje je na jeden główny, najważniejszy w danym momencie kierunek. Dlatego partia — KPZR — odnosi nieustanne sukcesy, w tym jest jeden z sekretów jej siły.

JACEK GROSZKIEWICZ.

Dzień naszego województwa

O planach skupu mleka

(r) Dzieki dobrej pracy załogi placówek w Mlelu, Czerminie i Padwi Zakład Mleczarski w Mielcu wykonał plan skupu mleka za styczeń w 106,6 proc., a globalny plan produkcji w 110 proc.

Do wykonania planu skupu produkcji przyczynili się w dużej mierze kierownicy: Michał Wrona, Edward Nowak i Stanisław Zasadni.

Największą ilość mleka ponadobowiązkowego skupiła zlewnia w Czerminie obsługiwana przez Jana Klicha, zlewnia w Zadusznikach obsługiwana przez Józefa Bika oraz zlewnia w Padwi I, obsługiwana przez Józefa Łacza.

M. P.

● Polepszenie jakości produkcji ● obniżenie kosztów wia smych ● dalszy rozwój racjonalizatorstwa — oto zagadnienia nad jakimi dyskutują załogi

Przed krajową naradą budownictwa

(e) W dniu 16 lutego br. w dyrekcji ZBM w Rzeszowie odbyła się narada w czasie której dyskutowano nad tematami Krajowej Narady Budownictwa, która ma się odbyć w kwietniu br.

Uczestnicy narady poruszyli wiele istotnych problemów jakie nurtują pracowników budowlanego województwa. Wskazano m. in. na konieczność dalszego rozwoju uprzemysłowienia budownictwa, mechanizacji procesów produkcyjnych, dalszej poprawy organizacji pracy.

M. in. inż. Dakura — kierownik Oddziału Produkcji Pomocniczej mówił o znaczeniu transportu ciężkich elementów budowlanych, podkreślając, że niektóre fragmenty obróbki żelaza i produkcji betonów odbywają się w sposób bardzo prymitywny.

Kierownik KOR-1 K. Łabaziewicz mówił, że dawno zgłoszone

wypróbowane pustaki komornowe, które poważnie przyczyniają się do podniesienia jakości wykonywanych robót, mimo licznych zamówień do dziś nie docierają na rzeszowskie budowy.

Narady takie odbywają się obecnie na wszystkich budowach podległych ZBM Rzeszów.

wg koresp. J. Z.

Zaspy śnieżne uwięziły jednego dnia aż dwa pociągi

(b) Silne zadyunki, które w dniu 21 bm. szalały również na terenie naszego województwa zahamowały transport i komunikację w wielu powiatach. W wysokich zaspach utknęły autobusy PKS, a na linii Munina — Werhata aż dwa pociągi osobowe.

Jeden z nich rano między godziną 7 a 8 stanął nie mogąc pokonać zaspyanego śniegiem 300-metrowego odcinka toru. Dopiero po godzinie pociąg dzięki wysiłkom załogi ruszył. Postój drugiego pociągu, który utknął na tej samej trasie między godziną 10 a 12 trwał dłużej, bo aż 2 godziny. Pociąg musiał powrócić do Muniny i dopiero później w ślad za pługiem odśnieżającym przebył ten trudny odcinek drogi.

Wyprowbowane pustaki komornowe, które poważnie przyczyniają się do podniesienia jakości wykonywanych robót, mimo licznych zamówień do dziś nie docierają na rzeszowskie budowy.

Narady takie odbywają się obecnie na wszystkich budowach podległych ZBM Rzeszów.

wg koresp. J. Z.

NIEOCZEKIWANY GOŚC Z PRZESTWORZY...

Gromadkę złodzieńskich ptaszków, przywających się okrucami na oknie ob. Kuczewskiego w opolemskim napadli ogromny jasturab, który swym ciężarem z rozpedu stłukł szybę i... wpadł do pokoju. Ob. Kuczewski obezwładnił jasturabia. Jednak wystarczyła chwila nieuwagi i ptak znalazł się na wolności... Tym samym spełnił na niczym zamiar oddania go do ogrodu zoologicznego.

Związek Radziecki zjednuje sobie nowych przyjaciół i zwiększa się jego wpływ na kraje dążące do suwerenności

(Głosy prasy amerykańskiej o XX Zjeździe KPZR)

NOWY JORK (PAP). Większość dzienników amerykańskich niezależnie od odcieni i kierunków politycznych, śledzi przebieg obrad XX Zjazdu KPZR z wielką uwagą i zamieszcza obszernie komentarze na ten temat.

Niektóre dzienniki analizując treść referatu N. S. Chruszczowa, wypowiadają m. in. szereg trzeźwych uwag na temat pokojowego współistnienia państw o różnych ustrojach. I tak np. dziennik waszyngtoński „STAR” pisze w artykule redakcyjnym: „Chruszczow może być przekonany, że rząd amerykański i naród amerykański, jak również cały Zachód w pełni zgadzają się z jego oświadczeniem, iż ludzkość ma do wyboru tylko dwie drogi: albo pokojowe współistnienie, albo... wojnę”.

„NEW YORK HERALD TRIBUNE” stwierdza, iż „świat zachodni często przejawia tendencję do niedoceniań i pomniejszania możliwości ekonomicznych, przemysłowych i wojskowych Związku Radzieckiego”.

„NEW YORK HERALD TRIBUNE” stwierdza, iż „świat zachodni często przejawia tendencję do niedoceniań i pomniejszania możliwości ekonomicznych, przemysłowych i wojskowych Związku Radzieckiego”.

Władze libańskie zakazały sprowadzania niektórych czasopism z USA

PARYŻ (PAP). Jak donoszą z Bejrutu, Ministerstwo Informacji Libanu zabroniło przywozu do kraju pewnych amerykańskich czasopism, które wywierały ujemny wpływ na wychowanie młodzieży libańskiej.

Armia w służbie pokoju i wolności

(Ciąg dalszy ze str. 1)
towości do podjęcia podobnych kroków.

Mówiąc o tych problemach na XX Zjeździe, marszałek Żukow zadał pytanie, czy koncepcje amerykańskich strategów mają szansę realizacji, i odpowiedział:

„Nie, nie mają. W dzisiejszych czasach nie można już walczyć, nie narażać się na przeciwdziałanie. Jeśli chcesz zadawać ciosy atomowe przeciwnikowi, to bądź przygotowany na to, że i na ciebie spadną takie same, a być może jeszcze potężniejsze ciosy z jego strony”.

Pokryciem tych słów jest wspaniałe przygotowanie organizacyjne i techniczne sił zbrojnych ZSRR. Jesteśmy wszyscy pod wrażeniem słów marszałka Żukowa, który przedstawił XX Zjazdowi stan bojowej gotowości Armii Radzieckiej. Została ona radykalnie przebudowana, stosownie do potrzeb związanych z nową sytuacją międzynarodową, z uwzględnieniem wszystkich najnowszych zdobyczy nauki i techniki. Armia Radziecka posiada wszystkie broń, łącznie z bronią atomową i termojądrową, z potężnym uzbrojeniem rakietowym i odrzutowym wszystkich typów. Armia Radziecka gotowa jest i zdolna jest odprzeć każdy atak agresora posługującego się współczesnym uzbrojeniem.

Siła obronna Związku Radzieckiego stanowi potężny czynnik realnie wpływający na ostudzenie gorących głów awanturników wojennych. Na armię tę patrzą z ufnością wszystkie narody, gdyż wiedzą, że stoi ona na straży tych samych ideałów, które drogą są sercu każdego człowieka: pracy — ideałów, pokoju, wolności i braterstwa.

Z uczuciem wdzięczności myślimy o Armii Radzieckiej — my wszyscy, którzy zamierzamy jej ocalenie od fałszywej śmierci. Wiemy,

„BUNE” dodaje, iż „przedstawiciele administracji waszyngtońskiej przyznają w prywatnych rozmowach że są zaskoczeni rozmiarami i nasileniem radzieckiej kampanii ekonomicznej. Widzą w tym wielką niewojkowa groźbę dla istnienia kapitalizmu i zachodniej demokracji. Przewidują oni z ubolewaniem, iż Rosja ma znaczną przewagę w dziedzinie pomocy dla krajów gospodarczo zacofanych”.

Charakterystyczny dla części prasy amerykańskiej jest głos dziennika „HARTFORD CURANT”, ukazującego się w stanie Connecticut. „Postąpiłbym rozsądnie — podkreśla dziennik — jeśli ustosunkujemy się do referatu N. S. Chruszczowa z całą powagą. Związek Radziecki zjednuje sobie coraz to nowych przyjaciół i jego wpływ na kraje dążące do suwerenności zwiększa się”.

Jednakże obok tego rodzaju wypowiedzi wynikających z trzeźwej oceny sytuacji, na łamach amerykańskiej prasy burżuazyjnej pojawiają się artykuły utrzymane w tonie „zimnej wojny” i obfitujące w oszczerstwa wymyślone na temat polityki zagranicznej ZSRR. Niektóre dzienniki reakcyjne posługując się wyświechtaną antykomunistyczną frazeologią, usiłują przedstawić stwierdzenia zawarte w referacie sprawozdawczym KC KPZR,

z języka naszego wnoszą dziś poważny wkład w dzieło wszechstronnego umocnienia sił obozu socjalizmu. Łączy nas wspólnota celów i dążeń. Uważamy za święty nasz obowiązek wobec ludzkości, by ramie w ramie z braćmi radzieckimi strzec naszej ojczyzny jak źrenicy oka, wzmacniać nieustannie obronność kraju. Jest to nasz szczytny obowiązek wobec historii — obowiązek polegający na zdecydowanym unicestwieniu niebezpieczeństwa nowej wojny, na utrwaleniu pokoju.

102 głosami przeciwko 96 został obalony w Nadrenii — Westfalii największym z krajów Niemieckiej Republiki Federalnej rząd premiera Arnolda z adenauerowskiej partii CDU. Jednocześnie parlament nadreński zatwierdził nowy rząd koalicyjny, w którego skład weszli przedstawiciele SPD i FDP. Premierem został socjaldemokrata Fritz Steinhoff. W ten sposób w Duesseldorfie zakończyła się jedna z ważniejszych rund w rozgrywce między starą adenauerowską gwardią a SPD i pewnymi kołami FDP.

Obecnie nie może już być żadnych wątpliwości, że w zachodnio-niemieckich kołach politycznych narasta bunt przeciwko dyktaturze adenauerowskiej. Co więcej, ostatnie tygodnie przyniosły szereg faktów — chociażby rezygnację CDU z lansowanej przez nią ordynacji wyborczej, zwanej przez prasę zachodnio-niemiecką „systemem grobowym”, oraz wybory w Nadrenii — Westfalii, które pokazują, że „buntownicy” mają szansę i perspektywę.

Do czego zmierza SPD? Ollenhauer wyłożył otwarcie karty na stół. „Dobrze będzie, jeśli w Nadrenii powstanie rząd Steinhoffa (SPD) — mówi przewodniczący partii socjaldemokratycznej w związku z porażką CDU w duesseldorfskim parlamencie. — Pokażę to światu, że w Niemczech

jako dowód tego, że Związek Radziecki dąży jakoby do „zdobycia panowania nad światem”.

Tęgo rodzaju bezsensowne wymysły na temat rzekomego „komunistycznego niebezpieczeństwa” potrzebne są amerykańskiej propagandzie po to, by móc ponownie wystąpić z żądaniem wzmożenia wysiłku zbrojnego i kontynuowania zban krutowanej polityki „z pozycji siły”.

Poujadyci sabotują obrady Zgromadzenia Narodowego

PARYŻ (PAP). Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego w dniu 21 bm. rozpatrywana była sprawa unieważnienia mandatu deputowanego poujadystowskiego z departamentu Indre-et-Loire, Lionela Cotteta. W związku z nadaniem wyborczym polegającym na wystawieniu przez ruch poujadystowski w tym departamencie trzech oddzielnych list, między którymi zawarto następnie koalicję.

Od pierwszej chwili otwarcie obrad deputowani poujadystowskie zastosowali taktykę obstrukcyjną przedstawiając kolejno szereg

Algercyzy nie chcą strzelać do swych braci

PARYŻ (PAP). W nocy z 20 na 21 bm. podczas polityczki stonowanej w rejonie Sebedna (północno - zachodni Algier) przez wojska „pacyfikacyjne” z oddziałem patriotów algierskich, w szeregach francuskich wybuchł bunt żołnierzy pochodzenia algierskiego. Liczna grupa żołnierzy i podoficerów — Algerczyków przeszła na stronę powstańców unosząc z sobą broń i amunicję. Oddziały kolonizatorów puściły się w poгон otwierając ogień do zbiegów. Według francuskiego komunikatu, straty wojsk kolonialnych w tym starciu wyniosły 11 żołnierzy, ponad 20 Algerczyków zostało schwytanych.

W drugiej połowie w tym samym rejonie — jak podają źródła francuskie — zginęło 20 Algerczyków.

Paryski „Monde” podkreśla, że przejście strzelców algierskich na stronę powstańców nie było wypadkiem odcosobnionym.

Oświadczenie przewodniczącego Ogólnohinduskiej Rady Pokoju

DELHI (PAP). Przewodniczący Ogólnohinduskiej Rady Pokoju dr Kiczlu opublikował oświadczenie, w którym w imieniu tej rady, wzywa naród hinduski, aby obchodził dzień 4 marca jako dzień protestu przeciwko paktem wojskowym oraz organizował w tym dniu wiece i demonstracje.

„Pakt bagdadzki oraz SEATO — stwierdza oświadczenie — jest obliczony na to, by podważyć solidarność narodów Azji, zmusić Azjatów do walki przeciwko Azjatom” i w ten sposób utrwalę w Azji władzę obcego imperializmu pod względem politycznym, gospodarczym i wojskowym.

wniosków domagających się pod różnymi pozorami odroczenia dyskusji nad unieważnieniem mandatu Cotteta. Wszystkie te wnioski zostały odrzucone przez Zgromadzenie.

Po przerwie w obradach, na posiedzeniu popołudniowym poujadyci wystąpili z nowymi wnioskami dotyczącymi ustalenia terminu debaty nad polityką rządu w Algierze, w Tunisie, we Francuskiej Afryce Równikowej, „na Saharze” itp.

Taktyka poujadystów okazała się skuteczna, ponieważ — mimo odrzucenia wszystkich wysuniętych przez nich wniosków — Zgromadzenie nie podjęło decyzji w sprawie unieważnienia mandatu Cotteta.

Międzynarodowe spotkanie pięciu państw między grupami Polski i NRF, rozegrane w dniu 19. II. 1956 r. w Warszawie, zakończył się zwycięstwem Polski 14:6. Na zdjęciu: Fragment walki Wojciechowski — Kopischke wygranej jednostronnie przez zawodnika polskiego. CAF — fot. Matuszewski.

Balony amerykańskie przyczyną katastrofy samolotu pasażerskiego

(Komunikat Czechosłowackiej Agencji Telegraficznej)

PRAGA (PAP). Czechosłowacka Agencja Telegraficzna ogłosiła następujący komunikat:

„Jak wiadomo, 18 stycznia br. w pobliżu Levoca (Słowacja) uległ katastrofie czechosłowacki samolot pasażerski. W celu zbadania przyczyn katastrofy minister transportu wyznaczył specjalną komisję, która w tych dniach zakończyła prace.

Komisja przeprowadziła skrupulatne badania na miejscu katastrofy i w jego okolicach oraz przesłuchała wielu świadków, w tym również pasażerów, którzy uratowali się z katastrofy.

Komisja stwierdziła, że samolot znajdował się w doskonałym stanie technicznym. Lot odbywał się zupełnie normalnie do chwili, kiedy samolot zatoczył przepisowe koło przed lądowaniem na lotnisku „Tatry”. W tym momencie samolot zmienił nieoczekiwanie kierunek lotu i zaczął gwałtownie opadać.

To zakłócenie w lądowaniu samolotu zostało spowodowane przez przyczynę zewnętrzną. Świadczy o tym przede wszystkim fakt, że wśród

Podpisanie węgiersko-włoskiego układu handlowego

BUDAPESZT (PAP). Wczoraj w Budapeszcie podpisany został układ handlowy o wymianie towarowej i płatnościach, zawarty między Węgrami a Włochami. W ramach tego układu Węgry będą eksportować do Włoch maszyn i urządzeń elektrycznych i inne, otrzymując w zamian m. in. surowiec dla przemysłu tekstylnego i artykuły chemiczne.

szczatków samolotu nie znaleziono anteny głównego aparatu radiowego, która widocznie została oderwana jeszcze w czasie lotu.

Świadkowie przesłuchani przez komisję stwierdzili, że 17 i 18 stycznia, tj. w dniu poprzedzającym katastrofę i w dniu katastrofy nad Słowacją środkową i bezpośrednio w obszarze powietrznym, w którym nastąpiła katastrofa, pojawiły się balony z ładunkiem ulotek, wysłane przez władze amerykańskie do obszaru powietrznego CSR. Szczątki takiego balonu zostały następnie odnalezione przez komisję w punkcie odległym o około 2 km od miejsca katastrofy na linii w kierunku lotu samolotu.

Badania wykazały, że utrata kontroli nad kierunkiem lotu, co w poważnym stopniu ufrunilo nawigację, została spowodowana przez zderzenie przedniej części kadłuba samolotu z ładunkiem przyczepionym do balonu, którego szczątki odnaleziono w pobliżu miejsca katastrofy.

Tak więc przyczyną katastrofy, w której zginęły 22 osoby, a 4 osoby odniosły ciężkie rany, było zderzenie samolotu z balonem wypuszczonym do obszaru powietrzego Czechosłowacji przez władze amerykańskie z baz w Niemczech zachodnich”.

Austria przystąpi do Rady Europejskiej

WIEN (PAP). Oficjalny komunikat ogłoszony po posiedzeniu austriackiej Rady Ministrów, które odbyło się 21 bm. stwierdza, że „Rada Ministrów zaaprobowała propozycję ministra spraw zagranicznych, zgodnie z którą rząd federalny uważa, iż nadszedł czas by Austria przystąpiła do Rady Europejskiej”.

Przeciw amerykańskim bazom wojskowym w Japonii

PEKIN (PAP). Jak podaje radio japońskie, 21 bm. w Osa ka odbyła się V ogólnokrajowa konferencja poświęcona sprawom walki przeciwko amerykańskim bazom wojskowym w Japonii. Uczestnicy konferencji postanowili wzmocnić ruch na rzecz likwidacji amerykańskich baz wojskowych w Japonii. Uchwalono rezolucję, która wyraża protest przeciwko rozmieszczeniu na terytorium Japonii baz amerykańskich oraz przeciwko wyznaczonym na dzień 23 bm. próbnym strzelaniom z amerykańskich wyrzutni rakietowych w rejonie góry Fudzi.

Po wyborach w Grecji

NOWY JORK (PAP). W Waszyngtonie podano do wiadomości, że amerykańska misja operacyjna w Grecji otrzyma nowego szefa. Został nim wczoraj mianowany F. Grismer. Jak podaje agencja Reutersa, Russel Drake, który stał dotychczas na czele misji amerykańskiej w Grecji zamierza powrócić do Waszyngtonu. „W kołach dziennikarskich przypuszcza się, że Drake otrzymał dymisję, gdyż — jak to pokazały wybory w Grecji — nie zdał egzaminu na swym stanowisku”.

Incydent na granicy indyjsko-pakistańskiej

NOWY JORK (PAP). Jak donosi z Bombaju agencja United Press, 21 bm. grupa żołnierzy pakistańskich przekroczyła granicę Indii i zaatakowała hinduski patrol wojskowy. W starciu zginęło 3 żołnierzy hinduskich, a 2 odniosło rany.

OFENSYWA PRZECIW ADENAUEROWI

możliwe są rządy bez udziału CDU, że istnieje konkretna alternatywa rządów Adenauera, a mianowicie — polityka pod przewodnictwem SPD”.

Bez wątpienia, droga do tego celu nie jest prosta. Należy oczekiwać wzmocnienia kontrataków CDU, trzeba się też liczyć z trudnościami, jakie mogą wyłonić się w trakcie współpracy SPD i FDP. FDP jest partią liberalizującą burżuazji i bogatego mieszczaństwa, a więc sojusznikiem raczej koniunkturalnym. Mimo to platforma współdziałania jest na tyle szeroka, że obie partie mogą działać wspólnie.

Kształtujący się program minimum FDP — SPD sprowadza się w dziedzinie polityki wewnętrznej do obalenia dyktatury Adenauera; jeśli zaś chodzi o politykę zagraniczną, to program ten przewiduje wyjście z impasu, w jaki wprowadził kanclerz „problem niemiecki”, znalezienie nowych dróg wiodących do zjednoczenia.

Jakie perspektywy otwierają się przed nową koalicją? Pisała o tym „Sued-Deutsche Zeitung”: „Jeśli Arnold upadnie, nie jest wykluczone, że przykład duesseldorfski znajdzie

naśladowców również w innych krajach związkowych. W dolnej Saksonii oraz w Szlezewiku socjaldemokraci są najsilniejszym ugrupowaniem parlamentarnym i jedynie na skutek bońskich manipulacji nie znaleźli się oni w rządzie. Obecnie otwierają się nowe możliwości zmiany rządów i w tych krajach”.

Jakie byłoby praktyczne znaczenie takich zmian? W skład wyższej izby parlamentu — Bundesratu — wchodzi przedstawiciele poszczególnych krajów zachodnio-niemieckich. Utrata większości w rządach krajowych oznaczałaby więc utratę większości w Bundesracie. Już obecnie upadek Arnolda zachwiał przewagę CDU w wyższej izbie.

A jak wiadomo, stanowisko Bundesratu może wywołać wiele trudności, m. in. i przy wprowadzaniu w życie projektu ustaw wojskowych.

Za ucześnie na przewidywania co do wyników przyszłych wyborów w Niemczech zachodnich. Odbęda się one dopiero w przyszłym roku. Warto jednak zwrócić uwagę na to, że walka przedwyborcza w Niemczech zachodnich faktycznie już się rozpoczęła. Upadek chadeckiego premiera w Nadrenii — Westfalii i wybór socjaldemokraty — to 1:0 w przedwyborczej rozgrywce SPD i CDU.

D. H.

Dyrektywy XX Zjazdu KPZR w sprawie szóstego pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1956 — 1960

Referat przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. BULGANINA

TOWARZYSZE!

Komitet Centralny Partii przedstawił XX Zjazdowi KPZR do rozpatrzenia projekt dyrektyw w sprawie szóstego pięcioletniego planu rozwoju gospodarki narodowej ZSRR na lata 1956 — 1960.

Przed nakreśleniem zadań szóstego pięcioletniego planu uważamy za konieczne omówić wyniki wykonania piątego planu pięcioletniego w tej dziedzinie nie zostały w pełni wykonane.

W roku 1955 w wyniku realizacji posunięć nakreślonych przez posiedzenia plenarne KC KPZR produkcja rolna ruszyła naprzód. Obecnie możemy z głębokim przekonaniem stwierdzić, że stworzone zostały niezbędne warunki dla zdecydowanego rozwoju również tej ważnej gałęzi gospodarki narodowej.

Wykonane zostały z nadwyżką zadania piątego planu pięcioletniego w zakresie przewozu ładunków transportem kolejowym, morskim i samochodowym.

Pięcioletni plan inwestycji w gospodarce narodowej został wykonany. Nakłady inwestycyjne znacznie

wzrastały z roku na rok, dzięki czemu powstała baza dla dalszego rozszerzenia produkcji społecznej i podniesienia dobrobytu ludności.

Przekroczono zadania planu pięcioletniego w dziedzinie zwiększenia dochodu narodowego, wzrostu realnych zarobków robotników i urzędników oraz dochodów kolchoźników, wykonano z nadwyżką plan detalicznego obrotu towarowego. W roku ubiegłym handel detaliczny przekroczył przeszło dwukrotnie poziom z roku 1940. Ceny detaliczne obniżone zostały w ciągu pięcioletnia o 26 proc. to znaczy bardziej niż to przewidywały obliczenia dokonane na podstawie dyrektyw XIX Zjazdu Partii.

Wielkiego rozmachu nabrało w ubiegłej pięcioletniej budownictwo mieszkaniowe.

Łączna powierzchnia izb mieszkal-

nych w kraju znacznie się zwiększyła, ale mimo to problem mieszkaniowy jest jeszcze w dalszym ciągu bardzo ostry.

W ubiegłej pięcioletniej osiągnięto poważne sukcesy w dziedzinie budownictwa kulturalnego. Wykonano w zasadzie dyrektywy XIX Zjazdu Partii w sprawie wprowadzenia powszechnego średniego nauczania w stolicach republik i w większych miastach. Wyższe uczelnie ukończyło wielu specjalistów.

W dziedzinie handlu zagranicznego Związek Radziecki kontynuował w ciągu ubiegłej pięcioletniej politykę rozszerzania stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami na zasadzie wzajemnych korzyści. W ubiegłym roku handel zagraniczny naszego kraju przewyższył prawie dwukrotnie poziom z roku 1950. Rozszerzyły się i umocniły nasze stosun-

ki handlowe z krajami demokracji ludowej. W 1955 roku globalna wartość naszej wymiany handlowej z tymi krajami wyniosła 19 i pół miliarda rubli w porównaniu z 10,6 miliarda rubli w roku 1950.

Dzięki pomyślnemu wykonaniu piątego planu 5-letniego kraj nasz dokonał poważnego kroku naprzód na drodze stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu.

Znaczenie wzrosła potęga gospodarcza i obronna państwa radzieckiego umocniła się jego pozycja międzynarodowa.

W ciągu tych lat zespolił się jeszcze bardziej i okrzepł wielki obóz socjalizmu. Kraje, które wkroczyły na drogę budownictwa socjalistycznego, pomyślnie rozwijają swą gospodarkę w myśl planów państwowych.

Znaczenie wzrosła potęga gospodarcza i obronna państwa radzieckiego umocniła się jego pozycja międzynarodowa.

W ciągu tych lat zespolił się jeszcze bardziej i okrzepł wielki obóz socjalizmu. Kraje, które wkroczyły na drogę budownictwa socjalistycznego, pomyślnie rozwijają swą gospodarkę w myśl planów państwowych.

I Główne zadania szóstego planu pięcioletniego

Włodzimierz Iljcz Lenin uczył nas, że nie można pracować nie mając planu obliczonego na dłuższy okres i na osiągnięcie poważnego sukcesu. Nasza praktyka w dziedzinie przygotowywania i realizowania planów pięcioletnich jest wypełnianiem nauki Lenina.

Zwycię potwierdziło realność naszych planów.

Kraj nasz, posiadający obecnie pierwszorzędny przemysł ciężki, ma wszelkie warunki ku temu, by w szybkim tempie rozwijać nie tylko produkcję środków produkcji, lecz i artykułów powszechnego użytku, by znacznie pomóc majątek społeczny i tym samym osiągnąć nowe sukcesy w budowie społeczeństwa komunistycznego.

Główne zadania szóstego planu pięcioletniego w dziedzinie rozwoju gospodarki narodowej ZSRR polegają na tym, by na bazie prymatu wzrostu przemysłu ciężkiego, stalego postępu technicznego i zwiększonej wydajności pracy zapewnić dalszy potężny rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, osiągnąć radykalne podniesienie produkcji rolnej i na tej podstawie uzyskać znaczny wzrost dobrobytu i poziomu kulturalnego narodu radzieckiego.

Tak jak i dotychczas decydująca rola w rozwoju socjalistycznej gospodarki narodowej należy będzie do przemysłu, a w pierwszej kolejności do przemysłu ciężkiego, do produkcji środków produkcji. Bez prymatu wzrostu przemysłu ciężkiego nie można zapewnić rozszerzonej reprodukcji we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, nie przerwanego postępu technicznego, rozwoju sił wytwórczych, stalego wzrostu wydajności pracy, nie można zapewnić niezłomnej zdolności obronnej naszego kraju i podnieść dobrobytu narodu.

Znamienną cechą naszej epoki jest niezwykle bujny rozwój techniki we wszystkich gałęziach produkcji.

O ile wiek XIX był przede wszystkim wiekiem pary, to wiek XX — wiek elektryczności, zaczyna w naszych oczach przekształcać się w wiek energii atomowej, w której tkwią nieograniczone możliwości rozwoju sił wytwórczych.

Największe odkrycie XX wieku — energię atomową — my, komunisty, powinniśmy całkowicie oddać w służbę sprawie, której realizacja jest ostatecznym celem programowym naszej partii — sprawie budowania komunizmu. Pod względem wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych kraj nasz wyprzedza inne kraje. Tę przewodnią rolę powinniśmy utrzymać także w przyszłości.

Problem przyspieszenia postępu technicznego i podniesienia wydajności pracy w przemyśle został — jak wiecie — postawiony z całą ostrością na lipcowym plenum Komitetu Centralnego w roku ubiegłym.

Jednym z głównych zadań szóstego pięcioletniego planu jest zdecydowane podniesienie rozwoju rolnictwa.

Dalszy, potężny wzrost przemysłu rolnictwa, transportu, handlu, całej gospodarki narodowej, szybki postęp techniki i podniesienie wydajności pracy — to główny warunek, który umożliwi nam pomyślnie realizowanie w nowej pięcioletniej podstawowego zadania produkcji socjalistycznej — nieustanne podnoszenie dobrobytu i kultury narodu.

Wcielenie w życie nowego planu

pięcioletniego będzie doniosłym etapem w rozwiązaniu głównego zadania gospodarczego ZSRR, które polega na tym, aby w historycznym krótkim okresie na drodze pokojowego współzawodnictwa ekonomicznego doścignąć i prześcignąć najbardziej rozwinięte kraje kapitalistyczne pod względem poziomu produkcji na głowę ludności.

Obecnie, kiedy nie tylko znów osiągnęliśmy przedwojenny poziom gospodarki, lecz również posunęliśmy się daleko naprzód, naród nasz będzie realizował główne zadania ekonomiczne ZSRR w innych niż przed drugą wojną światową warunkach. Sytuacja jest obecnie inna, korzystniejsza dla nas, znacznie wzrosła baza materialno-techniczna Związku Radzieckiego. Wystarczy powiedzieć, że produkcja przemysłowa naszego kraju w roku ubiegłym przekroczyła przeszło 3,5 raza poziom z 1939 roku, kiedy to postawiono w praktyce główne zadania ekonomiczne. Zwiększając z roku na rok swą potęgę gospodarczą Związek Radziecki pod względem absolutnej wielkości produkcji pozostał daleko w tyle najbardziej rozwinięte kraje kapitalistyczne Europy.

Cecha szczególna obecnego etapu rozwiązywania podstawowego zadania ekonomicznego ZSRR polega także na tym, że w odróżnieniu od okresu przedwojennego, zadanie to kraj nasz rozstrzyga w doniosłej epoce dziejowej, kiedy już niedługo kraj socjalistyczny współzawodniczy ze światem kapitalistycznym, ale trwa pokojowe współzawodnictwo ekonomiczne dwóch systemów światowych — socjalistycznego i kapitalistycznego.

W ekonomicznym rozwoju krajów wchodzących w skład socjalistycznego systemu gospodarki istnieją rzecz zrozumiała, szczególne cechy wpływające zarówno z ich przeszłości historycznej, jak i ze specyficznych warunków każdego kraju. Ale przy wszystkich tych specyficznych cechach kraje obozu socjalistycznego mają cechę wspólną w rzeczach podstawowych, głównych. Ta wspólna cecha polega na tym, że wszystkie te kraje idą drogą budowy socjalizmu i komunizmu;

we wszystkich tych krajach stoi u władzy klasa robotnicza połączona sojuszem z chłopstwem i kierowana przez partię marksistowską. Stosunki ekonomiczne między suwerennymi krajami obozu socjalistycznego opierają się na wzajemnej, przyjaznej współpracy. Zakres tej współpracy jest obszerny i różnorodny. Wyraża się ona w najbardziej racjonalnym wykorzystaniu we wspólnym interesie zasobów gospodarczych i mocy produkcyjnych, w koordynowaniu planów rozwoju poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej, w specjalizacji i kooperowaniu produkcji, w wymianie osiągnięć naukowo-technicznych i przodujących doświadczeń produkcyjnych itd. W tej przyjaznej współpracy i pomocy wzajemnej tkwi źródło rosnącej i umacniającej się potęgi ekonomicznej światowego systemu socjalistycznego, który nie zna kryzysu, bezrobocia i innych nieuleczalnych schorzeń systemu kapitalistycznego.

Odpadnięcie w wyniku drugiej wojny światowej szeregu krajów od

systemu kapitalistycznego znacznie

wzrosła sferę panowania stosunków kapitalistycznych. Szczególne znaczenie ma także fakt, że w naszych oczach dokonuje się rozpad kolonialnego systemu imperializmu, którego nieuchronna klęska tak przenikliwie przewidział Lenin.

Tak więc, we współzawodnictwie ekonomicznym z kapitalizmem, Związek Radziecki, jak i cały obóz socjalistyczny, ma olbrzymią wyższość.

Aby w maksymalnym stopniu wykorzystać te gigantyczne, nieograniczone zaiste możliwości, należy wytrwale usprawniać i doskonalić pracę naszych organizacji partyjnych, radzieckich i gospodarczych w dziedzinie kierowania przemysłem, transportem i rolnictwem.

Partia komunistyczna i cały naród radziecki żywią niezłomne przekonanie, że w historycznym współzawodnictwie dwóch systemów zwycięży system socjalistyczny jako bardziej postępowy. Zwycięstwo to jednak nie przyjdzie, oczywiście, samo przez się.

Aby odnieść zwycięstwo, musimy utrzymać również nadal wysokie tempo rozwoju wszystkich dziedzin gospodarki narodowej, wyprzedzać inne kraje w dziedzinie postępu technicznego i podnoszenia wydajności pracy, nieustannie polepszać naszą codzienną pracę organizatorską.

Wykonanie zadań szóstego planu pięcioletniego, podniesienie potęgi ekonomicznej Związku Radzieckiego na wyższy szczebel i jednocześnie przyczyni się do dalszego rozwoju ekonomicznego, wszystkich krajów wielkiego obozu socjalistycznego.

II Rozwój gospodarki narodowej ZSRR w szóstej pięcioletniej

Zadania w dziedzinie przemysłu

Dalszy rozwój wszystkich dziedzin gospodarki narodowej zależy przede wszystkim od szybkiego rozwoju przemysłu socjalistycznego.

Projekt dyrektyw przewiduje zwiększenie produkcji przemysłowej w szóstej pięcioletniej o 65 proc. Znaczy to, że w 1960 roku — ostatnim roku szóstej pięcioletniej — produkcja przemysłowa w naszym kraju będzie trzykrotnie większa niż w 1950 roku i 5,3 raza większa niż w przedwojennym 1940 roku.

Naczelne zadania szóstej pięcioletniej w dziedzinie przemysłu polegają na tym, by przede wszystkim rozwijać hutnictwo żelaza i metali nieżelaznych, przemysł naftowy, węglowy i chemiczny, by zapewnić szybsze niż w innych dziedzinach tempo budownictwa elektrowni oraz szybki rozwój przemysłu budowy maszyn, zwłaszcza produkcji doskonałych pod względem technicznym obrabiarek, młotów i pras, środków automatyzacji i przyrządów.

Ogółem w szóstej pięcioletniej produkcja środków produkcji (grupa „A”) wzrośnie w przybliżeniu o 70 proc. Produkcja środków produkcji wzrośnie 6,6 raza w porównaniu z rokiem 1940.

Potężny wzrost przemysłu ciężkiego i szybki rozwój produkcji rolnej umożliwią przyspieszenie rozwoju całej przemysłu produkujących artykułów powszechnego użytku.

Produkcja artykułów konsumpcyjnych zwiększy się w przybliżeniu o 60 proc. W 1960 roku produkcja artykułów konsumpcyjnych (grupa „B”) wzrośnie 3,5 raza w porównaniu z rokiem 1940.

W wyniku realizacji szóstego planu pięcioletniego Związek Radziecki będzie produkował w 1960 roku więcej stali, energii elektrycznej, cementu, paliwa niż produkują dziś łącznie Anglia, Francja i Niemcy zachodnie. Pod względem rozmiarów produkcji przemysłowej Związek Radziecki znacznie zbliży się do Stanów Zjednoczonych.

Partia naszą zawsze przywiązywała i przywiązuje ogromną wagę do hutnictwa żelaza, od którego w ostatecznym wyniku zależy rozwój wszystkich gałęzi gospodarki narodowej.

W szóstej pięcioletniej stawiamy zadania znacznego podniesienia poziomu produkcji żelaza i stali. W 1960 roku kraj nasz wyprodukuje w przybliżeniu 53 miliony ton surowki, czyli 3,6 raza więcej niż w 1940 roku, 68,3 miliona ton stali, czyli 3,7 raza więcej niż w 1940 roku; 52,7 miliona ton wyrobów walcowanych, czyli 4 razy więcej niż w 1940 roku.

Jednakże chodzi nie tylko o zwiększenie produkcji żelaza i stali. W szóstej pięcioletniej hutnicy powinni zdecydowanie podnieść produkcję stali stopowych i niskostopowych, stali elektrycznej i innych rodzajów stali jakościowej. Ma to donieść znaczenie gospodarcze i obronne.

Wiele uwagi poświęci się w szóstej pięcioletniej rozwojowi hutnictwa metali nieżelaznych. Konieczne będą wielkie ilości miedzi, cłowi, aluminium dla nowych elektrowni i sieci elektrycznych dla kablowych linii łączności, akumulatorów, elektryfikacji kolei oraz dla zaspokolenia innych potrzeb gospodarki narodowej. Zwiększenie pro-

dukcji niklu, wolframu, molibdenu, niobu i innych metali nieżelaznych i rzadkich konieczne jest dla dalszego rozwoju produkcji stali stopowych i stopów żaroodpornych używanych w produkcji turbin parowych wysokiego ciśnienia, turbin gazowych i innych maszyn.

W szóstej pięcioletniej przeciętny roczny wzrost produkcji metali nieżelaznych powinien znacznie przewyższać wzrost tej produkcji w ubiegłych pięcioletkach.

Zwiększenie produkcji metali nieżelaznych i rzadkich wymaga rozbudowy kopalń rud, polepszenia kompleksowego wykorzystania surowców, zapewnienia większego użytku metali z rud.

PRZEMYSŁ PALIW

Projekt dyrektyw przewiduje zwiększenie wydobycia węgla w 1960 roku o 52 proc. w porównaniu z rokiem 1955, wydobycia ropy naftowej — o 91 proc. a gazu — prawie 4-krotnie.

W 1960 roku przewiduje się wydobycie 593 milionów ton węgla, czyli półtora raza więcej niż w 1955 roku. Jest to bardzo poważne zadanie, którego wykonanie pozwoli nie tylko zaspokoić zapotrzebowanie gospodarki narodowej na węgiel, lecz również zwiększyć państwowe zapasy węgla.

W celu zdecydowanego ograniczenia transportu węgla z odległych okręgów wschodnich do europejskiej części kraju przewiduje się szybszy rozwój przemysłu węglowego Donbasu.

W 1960 roku wydobycie węgla w Donbasie powinno wynieść 212 mi-

(Ciąg dalszy na str. 4)

Referat przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. BUŁGANINA

(Ciąg dalszy ze str. 3)

licionów ton, czyli o 77 milionów ton więcej niż w 1955 roku.

Wydobycie ropy naftowej powinno w 1960 roku wynieść 135 milionów ton, czyli prawie 4,5 raza więcej niż w roku 1940.

W ciągu ubiegłych pięciu lat stworzone zostały u nas niezbędne warunki dalszego, szybkiego rozwoju przemysłu naftowego. Odkryto i oddano do eksploatacji nowe, wielkie rejon naftowe, w wyniku czego przemysłowe zapasy ropy naftowej zwiększyły się w latach powojennych przeszło 4-krotnie.

Pomyślnie rozwija się eksploatacja przyzwoitych złóż ropy naftowej na Uralu, a zwłaszcza na Powożu. W 1960 roku powinniśmy uzyskać na tych obszarach 75 proc. ogólnokrajowego wydobycia ropy naftowej.

Wielkie zadania związane ze wzrostem wydobycia ropy naftowej wymagają szerokiego rozwoju transportu ropy naftowej i jej przetworów rurociągami. W szóstej pięcioletce projektuje się budowę głównych rurociągów o łącznej długości przeszło 14,5 tys. kilometrów.

W szóstej pięcioletce nastąpi wydatny rozwój przemysłu gazowego. Wydobycie gazu wzrośnie w ciągu 5 lat do 40 miliardów metrów sześciennych. Oddane będą do eksploatacji przemysłowe nowe złoża gazowe: stawopolskie, szabelińskie pod Charkowem i stepnowskie pod Saratowem oraz przygotowane zostaną do eksploatacji złoża berezowskie w dolnym dorzeczu Obi. Mammy budować główne gazociągi o łącznej długości około 9 tysięcy kilometrów.

ELEKTRYFIKACJA

Komitet Centralny partii niezachwianie wciela w życie wskazania W. I. Lenina w sprawie elektryfikacji kraju.

W roku 1955 wszystkie elektrownie Związku Radzieckiego wyprodukowały 170 miliardów kWh energii elektrycznej, czyli 3,5 raza więcej niż w 1940 roku. Jednakże zapotrzebowanie na energię elektryczną pokrywano z dużym wysiłkiem.

Przy wzroście globalnej produkcji przemysłowej w ciągu 5 lat o 65 proc., produkcja energii elektrycznej powinna wzrosnąć o 88 proc., a łączna moc elektrowni 2,2 raza. Elektrownie wodne są korzystne dlatego, że nie wymagają paliwa i dają najtańszą energię elektryczną.

W szóstej 5-letce poświęci się wiele uwagi budowie elektrowni wodnych. Ich łączna moc zwiększy się w ciągu 5 lat 2,7 raza.

Na Syberii rozwijają się na szeroką skalę prace przy budowie gigantycznych elektrowni wodnych — brackiej na Angarze i krasnojarskiej na Jeniseju. Każda z tych elektrowni wodnych będzie miała moc 3,2 miliona kW i będzie produkowała rocznie tyle energii elektrycznej, ile elektrownia kujbyszewska i stalnogradzka łącznie.

Jeśli chodzi o budowę elektrowni cieplnych, to wysuwa się zadanie uruchomienia potężnych elektrowni z agregatami po 100, 150 i 200 tys kW o wysokim ciśnieniu i wysokiej temperaturze pary.

W szóstej pięcioletce wysunięte zostało interesujące i doniosłe zadanie — stworzenie jednolitego systemu energetycznego w całej europejskiej części ZSRR.

Doniosłym wydarzeniem w czasie szóstej pięcioletki będzie zakrojona na szeroką skalę budowa i eksploatacja elektrowni atomowych. Projekt dyrektyw przewiduje budowę kilku elektrowni atomowych o łącznej mocy 2 — 2,5 mln kW, co przewyższy prawie półtora raza moc wszystkich elektrowni, których budowa była przewidziana w słynnym planie GOELRO.

PRZEMYSŁ CHEMICZNY

Obecny stan przemysłu chemicznego nie może być uznany za zadowalający i dlatego w szóstej pięcioletce przewidziany został szybszy rozwój tego przemysłu.

Jednym z najważniejszych zadań tej dziedziny przemysłu jest zwiększenie produkcji nawozów sztucznych, które zapewnią podniesienie plonów roślin uprawnych. W roku 1960 produkcja nawozów sztucznych powinna wzrosnąć prawie do 20 milionów ton, to jest 6,5 raza więcej niż w 1940 roku i przeszło 2 razy więcej niż w 1955 roku.

Ważnym zadaniem przemysłu chemicznego jest szeroki rozwój produkcji spirytusu syntetycznego, kauczuku syntetycznego, rozpuszczalników, lakierów, wysokogatunkowych namiętków mydła i innych chemikaliów oraz produktów uzyskiwanych

z przeróbki ropy naftowej i gazu ziemnego.

Pracownicy przemysłu chemicznego powinni rozwinąć na szeroką skalę produkcję surowców niezbędnych do wytwarzania takich towarów powszechnego użytku, jak sztuczny jedwab, obuwie i galanteria. Produkcja materiałów syntetycznych do wyrobu włókna sztucznego ma wzrosnąć w ciągu pięcioletki prawie sześciokrotnie.

Rozwój hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, przemysłu paliw i przemysłu chemicznego wymaga potężnej bazy surowcowej. Przemysł górnictwa naszego kraju dysponuje olbrzymimi zbadanymi zasobami różnych kopalni. Związek Radziecki zajmuje pierwsze miejsce w świecie pod względem ilości wykrytych zasobów rud żelaznych i manganowych, miedzi, ołowiu, boksytów, niklu, wolframu, soli potasowej i surowców fosforowych.

Rozwinięte na szeroką skalę badania geologiczne doprowadziły do odkrycia nowych, wielkich zasobów węgla, ropy naftowej, rud żelaza i metali nieżelaznych, metali rzadkich i innych kopalni, na bazie których powstają wielkie zakłady naszego przemysłu ciężkiego.

Tak np. w obwodzie kustanajskim odkryto nowe, potężne złoża rud żelaza, węgla niespiekającego i boksytów, położonych w okolicach wyjątkowo korzystnych dla eksploatacji przemysłowej.

Zapasy rud żelaza złóż kustanajskich przekraczają zbadane zapasy rud żelaza Uralu łącznie z górą Magnetyczną.

Projekt dyrektury przewiduje stworzenie na bazie złóż kustanajskich kopalnictwa rud o wydajności 10 milionów ton rudy rocznej, budowę wielkiej kopalni boksytów, zakładów aluminiowych oraz zorganizowanie na wielką skalę wydobycia niespiekających gatunków węgla.

Wspaniałym odkryciem ostatnich lat jest znalezienie bogatych złóż diaamentów w Jakucuii ASRR.

Należy kontynuować poszukiwania i badania nowych złóż ropy naftowej, gazu, węgla koksującego, metali żelaznych, nieżelaznych i rzadkich oraz innych kopalni w różnych okolicach gospodarczych, a przede wszystkim na wschodzie kraju.

BUDOWA MASZYN

Budowa maszyn, a przede wszystkim budowa obrabiarek i przemysł narzędziowy powinny wyprzedzać swym rozwojem inne gałęzie przemysłu. Dlatego też w szóstej pięcioletce przewidziano zwiększenie produkcji przemysłu budowy maszyn i obróbki metali o 80 proc.

Przemysł maszynowy w nowej pięcioletce stoi w obliczu wielkich zadań. Trzeba w krótkim okresie czasu wyposażyć fabryki budowy maszyn w nowe, wysokowydajne urządzenia. Chodzi przede wszystkim o obrabiarki do skrawania metali, o młoty i prasy, urządzenia odlewnicze oraz linie automatyczne i pół-automatyczne.

Produkcja obrabiarek do skrawania metali powinna wzrosnąć w ciągu pięcioletki prawie dwukrotnie.

Przewiduje się zwiększenie w ciągu pięcioletki produkcji młotów i pras około 2 razy, a produkcji pras ciężkich nie mniej niż 4 razy.

W odlewniach należy ciężką i mąlowydajną pracę ręczną formierzy, giserów i oczyszczaczy zastąpić pracą maszyn.

Niemniej ważne zadanie stoi przed przemysłem budowy maszyn w dziedzinie produkcji bardziej doskonałego sprzętu dla innych gałęzi gospodarki narodowej.

Przemysł budowy maszyn powinien dostarczyć hutnictwu wysokowydajne zmechanizowane i automata tyzowane walcarki o różnym przeznaczeniu, dorównujące najlepszym wzorom techniki światowej w tej dziedzinie.

Nowe potężne maszyny otrzymał ma przemysł węglowy i górnictwo rud.

W nowej pięcioletce przemysł budowy maszyn dostarczył ma metalurgii oraz przemysłowi węglowemu i budowlanemu jeszcze potężniejszych koparek o wydajności ponad 1200 m³ ziemi na godzinę.

Przemysł budowy maszyn ma do rozwiązania skomplikowane zadanie wyprodukowania potężnego sprzętu energetycznego dla elektrociepłowni.

Podczas ubiegłych 5 lat budowniczości maszyn dla przemysłu energetycznego zbudowali na użytek Kuibyszewskiej Elektrowni Wodnej turbiny wodne o mocy 105 tys. kW każda. W szóstej pięcioletce powinni oni zbudować jeszcze potężniejsze turbiny, dla Brackiej Elektrowni Wodnej konieczne będą turbiny o mocy ponad 200 tys. kW każda.

Nie zdołamy pomyślnie rozwiązać niezmiernie ważnego zadania automatyzacji procesów produkcyjnych, jeżeli nie będziemy mieli wystarczającej ilości najróżnorodniejszych i najsolidniejszych przyrządów i wyrobów radiotechnicznych. Toteż w szóstej pięcioletce należy rozwijać w szybkim tempie przemysł budowy przyrządów i przemysł radiotechniczny.

W celu zwiększenia mocy produkcyjnych przemysłu budowy przyrządów zbudowane zostaną 32 zakłady wyspecjalizowane oraz umocniona zostanie baza naukowo-badawcza i laboratoryjna.

Jednym z doniosłych i pilnych zadań przemysłu budowy przyrządów jest zaopatrzenie instytutów naukowych i zakładów produkcyjnych w wystarczającą ilość szybko działających maszyn matematycznych stanowiących nowy środek automatyzacji prac obliczeniowych i procesów produkcyjnych.

Należy zwrócić baczną uwagę na produkcję przyrządów półprzewodnikowych.

W roku piątej pięcioletki znacznie wzrosła produkcja materiałów budowlanych. Niemniej nie zaspokaja ona jeszcze w pełni zapotrzebowania gospodarki narodowej. Daje się we znaki dotkliwy brak cementu, prefabrykowanych elementów ścian i dachów, a nawet szkła okiennego.

Aby budować szybko, tanio i dobrze, trzeba — i wszyscy już teraz o tym wiedzą — wprowadzić na szeroką skalę metody przemysłowe i znacznie zwiększyć stosowanie prefabrykowanych konstrukcji żelbetonowych, co wymaga wielkich ilości cementu.

W roku 1940 wyprodukowaliśmy około 6 milionów ton cementu, w roku 1955 przeszło 22 miliony ton, a w roku 1960 przewidziany jest wzrost produkcji cementu do 55 milionów ton. Dla porównania można zaznaczyć, że Stany Zjednoczone w roku 1955 wyprodukowały około 52 milionów ton cementu.

O postępie technicznym w przemyśle

W okresie poprzednich pięciu lat technika produkcji przemysłowej rozwinięła się u nas w wielkim stopniu. Ale dzisiaj to już bynajmniej nie wystarcza. Technika nie może stać w miejscu, powinna ona bez przerwy posuwać się naprzód. Jedynie przez szerokie zastosowanie nowej techniki zdołamy w krótkim terminie znacznie podnieść wydajność pracy i zwiększyć produkcję. Toteż zadania w dziedzinie dalszego postępu technicznego w przemyśle, sprezyzowane w projekcie dyrektyw posiadają szczególne doniosłe znaczenie.

Na czym polega postęp techniczny w przemyśle na obecnym etapie?

Postęp techniczny związany jest nierozdzielnie z elektryfikacją i znajduje wyraz przede wszystkim w stałym doskonaleniu maszyn i urządzeń, wprowadzaniu jak najdoskonalszej technologii produkcji, stosowaniu kompleksowej mechanizacji i automatyzacji procesów produkcyjnych, w jak najpełniejszym i jak najbardziej racjonalnym wykorzystaniu posiadanych zasobów surowcowych i energetycznych oraz w nieprzerwanym zwiększaniu dzięki temu wszystkiemu produkcji wyrobów o wysokiej jakości.

Ale technika — maszyny, obrabiarki i inne urządzenia — to tylko jedna strona medalu. Aby w sposób właściwy wykorzystać tę technikę, aby zapewnić szybkie tempo postępu technicznego należy troszczyć się nieustannie o wyszkolenie kadr wysoko wykwalifikowanych robotników, techników, inżynierów i uczonych, nieustannie rozwijać naukę, doskonalić organizację produkcji.

Można byłoby przytoczyć niemało przykładów pokazujących nasze znaczne sukcesy w dziedzinie postępu technicznego. Ale nie o tym mamy dziś mówić. Obecnie trzeba skupić wysiłki na tym, by usunąć istniejące w tej dziedzinie niedociągnięcia i zapewnić w szóstej pięcioletce szybki postęp techniczny we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

Zacznę od zagadnienia naszego partu **maszyn i urządzeń**.

Mamy jeszcze za mało półautomatów i automatów, nowoczesnych wyciarkarek, obrabiarek do kół zębatych i szlifierek, jak również młotów i pras.

Nie odpowiada nowoczesnym wymaganiom stan urządzeń odlewniczych naszych zakładów.

Jednocześnie z wprowadzaniem nowego sprzętu należy zdecydowanie przystąpić do modernizacji dotychczasowego parku, do zwiększenia wydajności posiadanego obecnie sprzętu.

W szóstej pięcioletce wzrośnie prawie 6-krotnie produkcja prefabrykowanych konstrukcji żelbetonowych, przeszło dwukrotnie — produkcja oblicznic, łupku, urządzeń sanitarno-technicznych i innych materiałów budowlanych.

PRZEMYSŁ LEŚNY

Związek Radziecki jest najbogatszym w lasy krajem na świecie. Pro wadzimy wyrab lasów na wielką skalę. Tak np. w roku ubiegłym wyrabano i wywieziono około 300 milionów metrów sześć. drewna.

Mimo to odczuwamy brak drewna przede wszystkim dlatego, że zużywamy je bardzo nieoszczędnie.

Drewno trzeba oszczędzać i to przede wszystkim dzięki szerszemu stosowaniu betonu i żelbetonu.

W szóstej pięcioletce projektuje się zwiększenie wywozu drewna przemysłowego w zakresie Ministerstwa Przemysłu Leśnego o 42 proc., przede wszystkim w okęgach gęsto zalesionych oraz przewiduje się tam znaczną rozbudowę przemysłu tartaczanego.

PRZEMYSŁ PAPIERNICZY I PRZEMYSŁ LEKKI

W szóstej pięcioletce przewiduje się rozwój budowy nowych fabryk celulozy, fabryk tektury i rekonstrukcje szeregu istniejących zakładów produkcji celulozy i papieru, co umożliwi znaczne zwiększenie tej produkcji. Produkcja papieru typograficznego i gazetowego ma być zwiększona przeszło półtora raza, zaś tektury — 2,8 raza.

W szóstej pięcioletce należy rozwiązać zadanie szerokiego rozwoju produkcji we wszystkich bez wyjątku gałęziach przemysłu lekkiego i spożywczego. Tym samym dokonany zostanie nowy, wielki krok na

przód, umożliwiający usunięcie zakłóceń w handlu artykułami przemysłowymi i spożywczymi. Istnieją po temu wszelkie warunki.

Pracownicy przemysłu spożywczego powinni znacznie zwiększyć produkcję mięsa i przetworów mięsnych, masła, sera, mleka i artykułów mleczarskich, ryb i przetworów rybnych, cukru i wyrobów cukierniczych, jak również wszystkich rodzajów konserw.

W związku z tym musimy zbudować wiele nowych przedsiębiorstw zarówno w miastach, jak i w okęgach skupu surowców rolnych.

Ważne zadania stoia przed pracownikami przedsiębiorstw wytwarzających towary przemysłowe powszechnego użytku. Powinni oni przeszło półtora-krotnie rozszerzyć produkcję obuwia i konfekcji, znacznie zwiększyć produkcję tkanin lnianych, a zwłaszcza najwyższych gatunków tkanin wełnianych, których obecna ilość nie zaspokaja w pełni zapotrzebowania.

Na szczególnie wielką skalę trzeba będzie rozwinąć produkcję włókna sztucznego i syntetycznego. W szóstej pięcioletce produkcję włókna sztucznego należy zwiększyć co najmniej trzykrotnie, a włókna syntetycznego — pięciokrotnie.

Należy też poważnie zwiększyć produkcję takich artykułów jak zegarki, rowery i motocykle, maszyny do szycia i pralki, odbiorniki radiowe i inne przedmioty przeznaczone do zaspokajania potrzeb kulturalno-bytowych oraz dla gospodarstwa domowego.

Rozszerzając produkcję wyrobów przemysłowych pracownicy przemysłu lekkiego powinni jednocześnie zapewnić znaczną poprawę jakości i ich dostarczanie w porę. Trzeba umożliwić ludności zakup odzieży, bielizny i obuwia w sezonie.

Oto, towarzysze, podstawowe zadania szóstej pięcioletki w poszczególnych gałęziach przemysłu.

Modernizacja sprzętu — to sprawa wielkiej wagi państwowej. Organizacje partyjne i gospodarce powinny odnosić się z większą uwagą do tego problemu.

W szóstej pięcioletce trzeba będzie dokonać wielkiej pracy w dziedzinie stosowania nowej, doskonalszej technologii produkcji.

Jak ważne jest to zadanie, można zorientować się z następujących przykładów.

W przemyśle budowy maszyn w szeregu przedsiębiorstw ciągle jeszcze stosuje się przestarzały, mało wydajny proces technologiczny formowania odlewów stalowych i żelwnych w piasku oraz technologia wykonywania odkuć metoda swobodnego kucia na młotach. A przecież w szeregu fabryk zastosowano już nowe, postępowe metody wykonywania odlewów i odkuwek umożliwiające kilkakrotnie zwiększenie wydajności pracy i dające wielką oszczędność metalu. Jednakże te nowe metody wprowadzane są do produkcji powoli.

Jeżeli odlewanie stali tą nowoczesną metodą doprowadzić w r. 1960 do poziomu 12—15 milionów ton, co jest w pełni realne, to według obliczeń Państwowego Komitetu dla Spraw Techniki można zwiększyć produkcję wyrobów walcowanych w przybliżeniu o jeden milion ton i zaoszczędzić przy tym około 2 miliardów rubli.

W szóstej pięcioletce konieczne jest szerokie zastosowanie elektryczności i chemii w procesach technologicznych, rozszerzenie prac nad dalszym wykorzystaniem w przemyśle promieniowania radioaktywnego, zwłaszcza dla kontroli jakości materiałów i kierowania procesami produkcyjnymi.

Nowoczesne procesy technologiczne znacznie podnoszą wydajność pracy, obniżają koszty własne produkcji i polepszają jej jakość. Należy bardziej zdecydowanie i szybko się stosować przodująca technologia w produkcji.

Jedną z ważnych dziedzin postępu technicznego jest **mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych**.

Partia i rząd wysuwały już wcześniej sprawę konieczności wszechstronnego rozwoju mechanizacji. Wiele zrobiono już w tym kierunku. Jednakże poziom mechanizacji produkcji jest u nas wciąż jeszcze niedostateczny i udział pracy ręcznej jest jeszcze wielki.

Projekt dyrektyw podkreśla konieczność szybkiego zwiększenia tempa mechanizacji pracy, przeprowa-

(Ciąg dalszy na str. 5)

Referat przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. BUŁGANINA

(Ciąg dalszy ze str. 4)

szyn, urządzeń i materiałów i zastępowania ich nowymi.

Postęp techniczny prowadzi do oszczędzania pracy społecznej, umożliwia zwiększenie produkcji przy mniejszym nakładzie pracy.

Szczególnie wielka rola w dziedzinie postępu technicznego przypada nauce.

Konieczność przyspieszenia postępu technicznego wymaga jak najszerzego rozwoju studiów teoretycznych, nowych wielkich odkryć naukowych i uogólnienia przodujących doświadczeń produkcji. W dziedzinie tej mamy niemałe sukcesy. Mimo to przed nauką stoją teraz nowe bardzo wielkie zadania.

Oddając należny hołd bezcennemu wkładowi naszych uczonych do wspólnej sprawy rozwoju gospodarki i kultury kraju, należy też zwrócić uwagę na niedociągnięcia w organizacji i ustawieniu pracy naukowej.

Nie można na przykład pogodzić się z tym, że praca niektórych instytutów naukowo - badawczych i poszczególnych pracowników naukowych od wielu lat jest jałowa. Słaba jest więc z produkcją szeregu instytutów naukowo - badawczych i pracowników naukowych. W niektórych instytutach naukowych zakorzeniły się nastroje niefrasobliwości i samozadowolenia.

Aby zapewnić szybsze tempo postępu technicznego, trzeba zwiększyć liczbę pracowników naukowych w takich gałęziach przemysłu jak budowa maszyn, budowa przyrządów i przemysł elektryczny.

Należy polepszyć poziom przygotowania pracowników naukowych. Czas już wprowadzić znaczne korektury do systemu przygotowania kadr naukowych przez aspiranturę, zwiększyć wymagania, jeśli chodzi o przyznawanie stopni i tytułów naukowych — słowem, uporządkować tę ważną sprawę.

Aby podnieść naukę na jeszcze wyższy szczebel i nadać większy rozmach pracom naukowym - badawczym, należy przyciągnąć do pracy naukowej nowe siły, ruszyć szerszym frontem do szturmowania nowych wyzwań w nauce.

Wielkie znaczenie w pracy naukowej ma systematyczna i szeroka informacja o pracach w danej dziedzinie wiedzy i w granicach z nią dziedzinach. Nauka nie może rozwijać się bez szerokiej wymiany poglądów. Jednakże w wielu zagadnieniach wymiana ta jest utrudniona wskutek nadmiernego utajniania materiałów.

Należy w sposób rozsądny organizować wymianę doświadczeń, poglądów i informacji naukowej między naszymi instytucjami naukowymi, rozszerzyć kontakty instytucji naukowo - badawczych zarówno między sobą, jak i z zagranicznymi instytucjami naukowo - badawczymi i przodującymi uczonymi.

Istniejąca w naszym kraju sieć instytucji naukowych licząca łącznie około 3 tys. instytutów podległych Akademii Nauk i różnym resortom, laboratoriom naukowo-badawczym i innym instytucjom naukowym nie była ani razu przeanalizowana w całości i jest prawdopodobnie daleka od tego, by tworzyć najracjonalniejszy, najoszczędniejszy i najbardziej wydajny system. Tow. Chruszczow w referacie sprawozdawczym KC całkiem słusznie mówił o nadmiernej i nieuzasadnionej koncentracji instytutów naukowo-badawczych i wyższych uczelni w centrum kraju, a zwłaszcza w Moskwie.

W naszym kraju istnieją jak najbardziej korzystne warunki dalszego rozwoju nauki. Posiadamy wielką armię wysoko wykwalifikowanych pracowników naukowych, pragnących czynnie dopomóc w rozwoju gospodarki narodowej, aktywnie uczestnicząc w budownictwie społeczeństwa komunistycznego. Trzeba tylko w sposób umiejętny i właściwy zorganizować tę wielką siłę i udzielać na szym kadrom naukowym systematycznej pomocy.

Realizacja szeroko zakreślonego programu postępu technicznego w przemyśle, wytyczonego w projekcie dyrektyw, będzie w znacznym stopniu zależała od rozmachu, jakiego nabierze rozwój specjalizacji i kooperowania w przemyśle.

Nowoczesna wysoko wydajna technika może być wykorzystana najlepiej tylko przy masowej, jednorodnej produkcji w warunkach stosowania systemu ciągłego potoku. Do tego celu służy właśnie specjalizacja i kooperowanie.

W ciągu pięciolatek specjalizacja w naszym przemyśle poczyniła pewne postępy. Jednakże wiele jest jeszcze niedomagań w tej dziedzinie. Na

plenium Komitetu Centralnego w lipcu ubiegłego roku poddano te braki szczegółowej krytyce i nakreślono poważne posunięcia w celu rozszerzenia specjalizacji i kooperowania w przemyśle.

Projekt dyrektyw przewiduje szeroko zakreślone posunięcia w dziedzinie specjalizacji produkcji. Pierwszym krokiem pod tym względem ma być uporządkowanie sytuacji w przemyśle budowy maszyn.

Zadanie polega na tym, aby każda fabryka produkowała wyroby jednorodne pod względem technologicznym, by na szeroka skalę wprowadzono unifikację części i zespołów oraz by organizowano ich masową produkcję w fabrykach wyspecjalizowanych.

Projekt dyrektyw przewiduje powstanie w różnych gospodarczych rejonach kraju wyspecjalizowanych fabryk i wydziałów produkujących odlewy, odkucia, znormalizowane narzędzia, części zapasowe, części z drzewa i mas plastycznych, śruby i nitki oraz inne wyroby. Przewiduje się również stworzenie wyspecjalizowanych fabryk dla produkcji linii automatycznych i środków mechanicznych.

Program dalszego rozwoju naszego przemysłu wymaga wielkiego nakładu pracy dla wykrycia i maksymalnego wykorzystania wewnętrznych rezerw we wszystkich przedsiębiorstwach.

W niektórych gałęziach przemysłu niedostatecznie wykorzystuje się zdolność produkcyjną przedsiębiorstw. Wiele przedsiębiorstw zbyt

powolnie osiąga projektowane moce produkcyjne, źle wykorzystuje sprzęt i powoduje znaczne przestoje.

Zastosowanie nowej techniki w przemyśle, usunięcie „wąskich gardeł”, usprawnienie organizacji produkcji i szerokie rozpowszechnianie doświadczeń przodujących przedsiębiorstw i nowatorów produkcji otwierają nowe możliwości zwiększenia w obecnej pięciolatce produkcji wyrobów przemysłowych w istniejących przedsiębiorstwach.

Zgodnie z planem państwowym ZSRR, w roku 1960 dzięki lepszej organizacji produkcji i lepszemu wykorzystaniu mocy produkcyjnych będzie można uzyskać co najmniej 7 milionów ton surowki, 11 milionów ton stali, 70 milionów ton węgla, około 100 tys. traktorów, przeszło 10 milionów ton cementu, 42 miliony par obuwia skózanego i wiele innych ważnych dla gospodarki narodowej wyrobów.

TOWARZYSZE! Masy pracujące naszego kraju są bezpośrednio zainteresowane w nieprzerwanym postępie technicznym, gdyż jest to niezawodny środek, dzięki któremu praca staje się lżejsza i bardziej wydajna w interesie całego społeczeństwa.

Socjalistyczny system gospodarki i współczesne osiągnięcia nauki dały nam bezgraniczne możliwości rozwijania techniki. Zadaniem wszystkich ludzi radzieckich pod przewodnictwem naszej wielkiej partii jest wykorzystanie w pełni tych możliwości i zdobycie czołowej roli w dziedzinie postępu technicznego. Możemy i powinniśmy tego dokonać.

Zadania w dziedzinie rolnictwa

Jednym z głównych zadań szóstej pięciolatki jest zdecydowany rozwój rolnictwa.

W szóstej pięciolatce produkcja rolna powinna wzrosnąć o około 70 proc., tj. będzie się powiększać w znacznie szybszym tempie niż w piątej pięciolatce. W poszczególnych, najważniejszych działach rolnictwa nakreślono następujące zadania.

Zbiory zboża mają być doprowadzone w 1960 roku do 11 miliardów pudów.^{*)} Stawia się przy tym zadanie zwiększenia obszaru zasiewów kukurydzy w 1960 roku do co najmniej 28 milionów ha i zorganizowania na szeroka skalę hodowli mieszańcowych odmian kukurydzy, co znacznie podnosi plonność tej rośliny.

Wielkie zadania zaplanowano w dziedzinie produkcji roślin przemysłowych — bawełny, lnu i buraka cukrowego. Produkcja lnu ma wzrosnąć o przeszło 1/3, a bawełny — o przeszło połowę.

Specjalną uwagę należy poświęcić rozszerzeniu produkcji buraka cukrowego. Komitet Centralny partii i rząd powzięły niedawno ważną uchwałę zmierzającą do zwiększenia produkcji ziemniaków i warzyw. Zgodnie z tą uchwałą, ceny ziemniaków dostarczonych w ramach dostaw dla państwa podniesiono średnio prawie 3 razy, a ceny skupu — 1,7 raza. Ceny warzyw w ramach dostaw planowych i skupu rynkowego podniesiono przeciętnie o 70 proc.

W dziedzinie hodowli przewiduje się szybkie zwiększenie produkcji w celu pokrycia zapotrzebowania ludności na mięso, mleko i inne artykuły hodowlane.

Produkcja mięsa wzrośnie dwukrotnie przede wszystkim dzięki rozwojowi chowu trzody chlewniej. W kolchozach i sowchozach mają być zorganizowane na szeroka skalę chów i tucz świń.

Należy równocześnie wykorzystać w szerokim zakresie wszystkie istniejące możliwości zwiększenia produkcji wołowej i baraniącej.

Produkcja mleka ma być zwiększona prawie dwukrotnie, przede wszystkim dzięki znacznemu podniesieniu wydajności mlecznej krów i zwiększeniu ich pogłowia.

Głównym warunkiem szybkiego rozwoju hodowli jest produkcja paszy. Zadanie w tej dziedzinie polega na tym, aby w pełni zaopatrzyć w paszę wszystkie gatunki zwierząt gospodarskich i drobiu oraz przetrzymać w kolchozach paszę dla zwierząt stanowiących prywatną własność kolchoźników. Ważna rzeczą jest stworzenie w kolchozach i sowchozach asykuracyjnych zapasów pasz.

W stworzeniu trwałej bazy paszowej, główna rola, jak wiadomo, odgrywa kukurydza. Zdecydowane

zwiększenie jej produkcji pozwoli polepszyć zaopatrzenie hodowli w paszę trzciwce, kiszonki i zielonki.

W tych rejonach, gdzie trawy wieleletnie i jednoroczne dają dobre plony, należy zwiększać zasiewy traw.

Projekt dyrektyw przewiduje dalsze, znaczne zwiększenie produkcji rolnej w sowchozach.

W 1960 roku sowchozy powinny dostarczyć państwu 915 milionów pudów zboża, 1,5 miliona ton mięsa, 6,8 miliona ton mleka i około 80 tys. ton węgla.

Wszystkie sowchozy muszą racjonalnie wykorzystywać przydzielone im ziemie, zdecydowanie obniżyć nakłady środków finansowych i pracy na produkcję, powinny stać się wysokodochodowymi przedsiębiorstwami.

W szóstej pięciolatce rolnictwo będzie w coraz szerszym zakresie wyposażone w różnorodny, bardziej nowoczesny sprzęt techniczny.

W ciągu 5 lat planuje się dostarczyć rolnictwu około 1,650 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM) w tym 680 tys. traktorów do uprawy międzyrzędowej oraz 580 tys. kombajnów zbożowych, 250 tys. kombajnów do sprzętu kukurydzy i innych roślin przeznaczonych na silosowanie, jak również wiele innych maszyn rolniczych.

Projekt dyrektyw przewiduje dostarczenie rolnictwu w ciągu pięciolatki 180 tys. szerokich żniwiarek ciągnikowych (windrowerów) i 400 tys. przyrządów zbierających słomę za kombajnami.

Przewidziane wielkie dostawy różnorodnych maszyn i narzędzi rolniczych stanowią bardzo poważną pomoc dla rolnictwa ze strony naszego przemysłu. Jak wiadomo, zaopatrzenie rolnictwa w traktory rozpoczęliśmy na stosunkowo wielką skalę w 1929 roku. W ciągu pierwszej, drugiej, trzeciej i czwartej pięciolatki dostarczono rolnictwu 1,375.000 traktorów, a obecnie tylko w okresie szóstej 5-letki państwo zamierza dać rolnictwu o 275 tys. traktorów więcej, niż w ciągu wszystkich czterech poprzednich pięciolatek.

Jeśli mówimy już o udoskonaleniu techniki w rolnictwie, nie można nie wspomnieć o tak ważnej sprawie, jak zastosowanie energii elektrycznej do zmechanizowania prac rolnych, zwłaszcza w hodowli. Trzeba przyznać, że w dziedzinie elektryfikacji wsi nie zrobiono u nas wszystkiego, co można było zrobić.

Projekt dyrektyw przewiduje podwojenie w ciągu pięciolatki liczby zelektryfikowanych kolchozów oraz zakończenie elektryfikacji sowchozów i ośrodków maszynowo - traktorowych.

Jednym z najważniejszych zadań rolnictwa w szóstej pięciolatce jest podniesienie plonów roślin uprawnych. Rozwiązanie tego zadania zależy w dużym stopniu od stosowa-

nia nawozów sztucznych. Dostawa tych nawozów powinna wzrosnąć w ciągu pięciolatki co najmniej dwukrotnie. Przewiduje się zorganizowanie na dużą skalę przemysłowego wydobycia torfu i wapna przeznaczonych do użyźniania gleby.

Zadania postawione przed rolnictwem wymagają dalszego usprawnienia pracy ośrodków maszynowych i zwiększenia ich roli w produkcji kolchozowej, wymagają organizacyjno - gospodarczego umocnienia kolchozów i podniesienia wydajności pracy kolchoźników.

Niedawno Komitet Centralny partii i Rada Ministrów ZSRR powzięły uchwałę, w myśl której na ośrodkach maszynowo-traktorowych powinna być całkowita odpowiedzialność za wykonanie planu dostaw artykułów rolnych przez kolchozy.

TOWARZYSZE! Aby pomyślnie rozwiązać zadania zdecydowanego

podniesienia rolnictwa, należy w sześciu latach w całym Związku radzieckim wykorzystywać doświadczenia przodujących kolchozów, MTS i sowchozów. Dają one przykład, jak należy walczyć w praktyce o potężny rozwój rolnictwa.

Na wszechstronne poparcie zastępuje cenna inicjatywa kolchoźników i innych pracowników rolnictwa obwodów wojewódzkich, którzy po przeanalizowaniu swych możliwości i obliczeniu rezerw zobowiązali się podwoić produkcję mięsa w ciągu jednego roku, a produkcję mleka — w ciągu półtora roku.

Nie ulega wątpliwości, że pracownicy rolnictwa rozwijając socjalistyczne współzawodnictwo, pod kierownictwem i przy aktywnej pomocy organów partyjnych i radzieckich zdołają pomyślnie wykonać i przekroczyć zadania szóstej pięciolatki.

Zadania w dziedzinie transportu i łączności

Potężny rozwój gospodarki narodowej w szóstej pięciolatce spowoduje znaczny wzrost przewozu towarów.

Główną rolę w przewozie towarów w kraju odgrywać będzie nadal transport kolejowy. Samo tylko zwiększenie obrotu ładunku w transporcie kolejowym wyniesie ponad 400 miliardów tono-kilometrów, co równa się w przybliżeniu obrotowi ładunku na wszystkich naszych liniach kolejowych w roku 1940.

Aby umożliwić transport tak wielkich ładunków, należy radykalnie zwiększyć zdolność przewozową kolei. Dlatego też najważniejszym zadaniem w dziedzinie transportu kolejowego jest dalsze podniesienie jego poziomu technicznego.

W szóstej pięciolatce zrealizowany będzie pierwszy etap programu technicznej rekonstrukcji transportu kolejowego. Przewiduje się oddanie do użytku 8.100 kilometrów linii zelektryfikowanych, czyli 3,5 raza więcej niż w piątej pięciolatce. Należy zakończyć elektryfikację bardzo ważnej dla kraju magistrali kolejowej Moskwa — Kuibyszev — Czelabińsk — Omsk — Nowosybirsk — Irkuck. Ponadto przejdzie na trakcję elektryczną linia kolejowa Moskwa — Charków — Zastębie Donieckie oraz szereg innych linii.

Techniczna rekonstrukcja traktacji powinna zapewnić w roku 1960 przez wóz lokomotywami elektrycznymi i spalinowymi 40—45 proc. wszystkich ładunków wobec 14 proc. w roku 1955.

Projekt dyrektyw przewiduje dalsze rozszerzenie sieci kolejowej przez wybudowanie i oddanie do użytku 6.500 km nowych linii kolejowych, czyli w przybliżeniu dwukrotnie więcej niż w piątej pięciolatce.

Oprócz budowy nowych linii kolejowych ułożone zostaną drugie tory o łącznej długości około 6.600 kilometrów, czyli o 40 proc. więcej niż w piątej pięciolatce.

Przewozy towarów środkami transportu morskiego mają w okresie pięciolatki zwiększyć się przeszło dwukrotnie.

Osiągnięcia naszych uczonych w dziedzinie energii atomowej umożliwiają wyposażenie naszych marynary i badaczy okolic arktycznych w nowe środki ujarzmania surowej przyrody Arktyki.

W szóstej pięciolatce zbudowany będzie potężny lodolamacz o nape dziedzinie atomowej, co umożliwi przedłużenie czasu żeglugi w Arktyce i zapewni ruch statków wśród lodów w ciężkich warunkach polarnych.

Przewozy towarów środkami transportu rzeczno-godowego mają wzrosnąć w szóstej pięciolatce o 80 proc. Pracownicy floty rzecznej powinni w znacznym stopniu zwiększyć przewozy zboża, budulca, ropy naftowej, węgla itp. Staje przed nimi ważne zadanie opanowania nowych głębokowodnych szlaków powstałych dzięki budowie elektrowni wodnych na Woldze, Kamie, Dnieprze i innych rzekach.

Przewiduje się dalszy rozwój transportu samochodowego, przewozy towarów samochodami zwiększą się w szóstej pięciolatce w przybliżeniu dwukrotnie, a przewozy pasażerów, przeszło trzykrotnie.

W roku 1960 przemysł samochodowy powinien dostarczyć krajowi 650 tys. samochodów ciężarowych, osobowych i autobusów.

W zakresie transportu powietrznego stawia się zadanie zwiększenia przewozów towarowych dwukrotnie, zaś przewozów pasażerskich w przybliżeniu 3,8 raza oraz wyposażenia linii lotniczych w szybkie, wielomiejscowe, nowoczesne samoloty pasażerskie.

Co się tyczy łączności projekt dyrektyw przewiduje znaczny rozwój i

(Ciąg dalszy na str. 6)

Z XX Zjazdu KPZR

Na zdjęciu: Grupa delegatów na Zjazd w czasie przerwy w obradach: (od lewej) — Przewodnicząca Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiet Radzieckich N. Popowa, Marszałek Związku Radzieckiego S. Budienny i sekretarz Moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR — J. Furcewa.

Fot — CAF

*) 176 milionów ton.

Pracować będziemy dla wielkich idei komunizmu

TOWARZYSZE!

W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego tow. Chruszczow podsumował wyniki działalności naszej partii w okresie między XIX a XX Zjazdem.

Zawarte w referacie dane odzwierciedlają wielkie sukcesy naszej partii w rozwiązaniu aktualnych zadań budownictwa komunistycznego, w walce o umocnienie pokoju, bezpieczeństwa i przyjaźni narodów.

W okresie sprawozdawczym Komitet Centralny partii poświęcił wiele uwagi sprawom dalszego rozwoju gospodarki narodowej, rozwojowi przemysłu i likwidacji nienadającego rolnictwa, sprawom lepszemu zaspokajaniu potrzeb ludności.

Posunięcia partii w okresie sprawozdawczym w dziedzinie podniesienia gospodarki są powszechnie znane.

Komitet Centralny ujawnił przyczyny poważnego nienadającego szeregu działań rolnictwa, w szczególności produkcji zboża i produktów hodowlanych oraz podejmuje obecnie kroki przewidujące radykalny rozwój całego rolnictwa.

Z zadowoleniem możemy podkreślić pierwsze pozytywne wyniki tych posunięć w dziedzinie rolnictwa.

Na powszechną aprobatę partii i narodu zasługują zobowiązania podejmowane przez kolchozników w wielu rejonach i obwodach, dotyczące przedterminowego wykonania nakreślonego przez partię programu zwiększenia produkcji rolnej.

Wszyscy dobrze wiemy, jakie znaczenie ma w naszym kraju budownictwo. W roku 1956 na budownictwo inwestycyjne przeznaczono 160 miliardów rubli, zaś w szóstej pięcioletce — 990 miliardów rubli.

TOWARZYSZE! Zdajemy sobie jasno sprawę z tego, że moglibyśmy w latach władzy radzieckiej uczynić znacznie więcej w rozwoju gospodarki i kultury naszej ojczyzny i że już teraz moglibyśmy korzystać ze wszystkich dobrodziejstw naszego ustroju socjalistycznego, gdyby mocarstwa imperialistyczne nie wyrządzały ogromnych szkód. Czyniły one wszystko, aby zniszczyć pierwszy kraj zwycięskiego socjalizmu.

Ojczyznę naszą gniebili i nikczemnie rujnowali interwenci, białogwardziści, najeźdźcy hitlerowscy, próbowano nas zniszczyć przy pomocy głodu i blokady gospodarczej. Naród radziecki kierowany przez naszą sławną partię po ujęciu władzy we własne ręce musiał prowadzić niezwykle ciężkie walki o swoje życie i niezawisłość, a po wypędzeniu wrogów musiał się zawsze znajdować w stanie pełnego uzbrojenia i w konsekwencji przeznaczać niemałe środki na obronę, aby go zniweczenia nie zaskoczyło.

Wszystko to utrudniało i hamowało nasz rozwój. I tylko bohaterska walka narodu radzieckiego, jego ofiarna praca, stopień zorganizowania i wytrwałość, udaremniły rachuby imperialistów i podniosły nasze państwo socjalistyczne do rzędu jednego z najpotężniejszych mocarstw świata.

Obecnie, gdy system socjalistyczny pomyślnie działa i w praktyce dowiódł swej wyższości nad kapitalizmem, dla naszej rządzącej partii jest rzeczą bardzo ważną opracowanie takich środków, które by wszechstronnie udoskonaliły nasz ustrój, zlikwidowały braki i uchybienia w poszczególnych ogniwach, podciągały nie nadążające odcinki i tym samym ułatwiały zbudowanie komunizmu.

W referacie sprawozdawczym KC tow. Chruszczow z bolszewicką szczerością ujawnił wielkie braki, których wykorzenie jest niezbędnym warunkiem pomyślniej realizacji nakreślonych przez partię planów w dziedzinie budownictwa komunistycznego.

Referat szczególną uwagę zwraca na konieczność podniesienia wydajności pracy, jako decydującego warunku pomyślnego wykonania naszych planów, zastosowania nowej, przodującej techniki, jak również przestrzegania wszędzie jak najdalej idącej oszczędności i gospodarskiego stosunku do mienia społecznego. Istnieją wielkie możliwości w naszej gospodarce, które powinny być w całej pełni wykorzystane.

TOWARZYSZE! W okresie sprawozdawczym Komitet Centralny zdecydowanie i konsekwentnie realizował w swej działalności leninowską zasadę kolegijskiego kierownictwa.

Powinniśmy nadal również umacniać tę leninowską zasadę kolegijskości w pracy, gdyż tylko w tych warunkach możemy ustrzec się przed

możliwymi błędami i jeszcze ściślej zespolic wokół partii szerokie masy ludzi pracy.

TOWARZYSZE! Żyjemy w epoce, gdy w świecie zachodzą niespotykane dotychczas w dziejach procesy tworzenia nowych, przodujących ustrojów społeczno-politycznych.

Wraz ze Związkiem Radzieckim wiele narodów stanowiących łącznie jedną trzecią część ludzkości wkroczyło już zdecydowanie na drogę budownictwa socjalizmu i z każdym rokiem odnosi one wciąż nowe sukcesy. Przebudziły się i podnoszą głowę setki milionów ludzi w krajach Azji i Afryki. Burzą oni stary gmach systemu kolonialnego — tego haniebnego więzienia narodów. Tworzą własne państwa narodowe i czynnie włączają się do życia społecznego-politycznego.

Walka przeciwko obcemu uciskowi i jego ciężkim następstwom ogarnęła wszystkie kraje Azji i Afryki, zaczęła szerzyć się w krajach Ameryki Łacińskiej.

Wszystko to znaczy, że epoka panowania obcych państw w krajach słabo rozwiniętych bezpowrotnie się kończy.

W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego tow. Chruszczow w oparciu o marksistowską analizę dokonał ważnych teoretycznych uogólnień dotyczących trzech niemiernie doniosłych problemów współczesnego rozwoju międzynarodowego: pokojowego współistnienia dwóch systemów, możliwości zapobiegania wojnom w dobie obecnej, form przejścia różnych krajów do socjalizmu.

Teoretyczne opracowanie tych zagadnień jest wspaniałym przykładem twórczego zastosowania marksizmu-leninizmu.

Dla realizacji naszej pokojowej polityki wielkie znaczenie ma wzajemna wymiana delegacji parlamentarnych. Uchwalona przez Radę Najwyższą ZSRR w lutym ub. roku deklaracja nawołująca do nawiązania kontaktów między parlamentami spotkała się z jak najprzychylniejszym oddźwiękiem w wielu krajach.

Dzięki aktywnej pokojowej polityce Związku Radzieckiego poprawia się atmosfera międzynarodowa. Narody mogą dziś lżej oddychać, umocniły się na arenie międzynarodowej pozycje ZSRR i całego obozu socjalizmu i demokracji, pozycje wszystkich bojowników o pokój na całym świecie.

TOWARZYSZE! Wielkie zadania stojące przed naszym krajem wymagają dalszego umocnienia państwa radzieckiego i jeszcze ściślejszego przestrzegania praworządności socjalistycznej w pracy wszystkich ogniw aparatu państwowego.

Realizacja programu budownictwa komunistycznego, wysuniętego przez towarzysza Chruszczowa w referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego, związana jest ściśle z wszechstronnym rozwijaniem twórczej inicjatywy ludzi pracy, z wciągnięciem ich w jeszcze większym stopniu do kierowania państwem, z dalszym rozwijaniem radzieckiego demokracji socjalistycznej.

W referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego towarzysza Chruszczow wskazuje, że należy zwrócić uwagę na konkretne zagadnienia budownictwa gospodarczego i kulturalnego, stawiając systematycznie te zagadnienia na porządku obrad sesji.

Niestety — na porządku dziennym sesji rad figuruje wciąż jeszcze za mało konkretnych, żywo ważnych zagadnień, a rzeczowa dyskusja często zastępuje się przemówieniami na pokaz i podejmowaniem deklaracyjnych uchwał.

Nie trzeba dowodzić, że tylko stawianie konkretnych problemów na sesjach rad, tylko czynny udział delegatów w opracowywaniu i omawianiu tych problemów, tylko rzeczowa krytyka niedociągnięć i wszechstronne popieranie inicjatywy twórczej — stworzyć może grunt, na którym uchwały Rady i jej komitetu wykonawczego nabiorą efektywnej mocy, zapewniając skuteczne wcielenie w życie tych uchwał.

Sila rad polega na ich nierozwalnej więzi z masami. W oderwaniu od mas, bez wciągnięcia do pracy szerokiego aktywności rady nie mogą skutecznie wywiązywać się ze swych zadań.

W referacie swym tow. Chruszczow wskazał, że nie zawsze przestrzegano się u nas postanowienia konstytucji przewidującego odwołanie deputowanych, którzy zawadzają zaufanie wyborców. Tłumaczy się to w pewnym stopniu brakiem opracowania trybu odwoływania deputowa-

nych. Co się tyczy trybu odwoływania deputowanych do Rady Najwyższej ZSRR, to projekt odpowiedniej ustawy jest już przygotowany i zostanie przedstawiony do zatwierdzenia Radzie Najwyższej ZSRR, co wszyscy deputowani powinni sobie zakarbować na nosie.

TOWARZYSZE, należy szczegółowiej omówić niektóre problemy ustawodawstwa i praworządności socjalistycznej.

Rada Najwyższa ZSRR ma uchwalić szereg ważnych aktów ustawodawczych.

Tow. Chruszczow w swym referacie zakomunikował Zjazdowi, że w najbliższym czasie zostanie przedstawiony Radzie Najwyższej ZSRR do zatwierdzenia projekt jednolitej ogólnozwiązkowej ustawy o ubezpieczeniu emerytalnym.

Ustawa ta gruntownie polepszy system emerytur i rent.

Ponadto Komitet Centralny partii zamierza zrealizować szereg ważnych posunięć w dziedzinie dalszego podniesienia stopy życiowej i kulturalnego poziomu narodu radzieckiego.

W związku z rozwiązaniem tych wielkich zadań należałoby postawić problem rewizji i uporządkowania ustawodawstwa pracy.

Obecnie opracowane zostały projekty nowego kodeksu karnego i kodeksu postępowania karnego, których wejście w życie odegra doniosłą rolę w umocnieniu socjalistycznego porządku prawnego i zapewnieniu ochrony praw obywateli.

TOWARZYSZE! Komitet Centralny partii poświęca wiele uwagi umacnianiu praworządności socjalistycznej. W wyniku podjętych kroków został całkowicie przywrócony w swych prawach i umocniony nadzór prokuratorski.

Zgodnie ze wskazaniami Komitetu Centralnego KPZR, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR zatwierdziło nową ustawę o nadzorze prokuratorskim w ZSRR.

Aby wykonać wskazania Komitetu Centralnego partii w sprawie umocnienia praworządności socjalistycznej, oprócz środków administra-

cyjnych potrzebna jest wielka, zmusna praca w dziedzinie wychowania naszych kadr, szerokiego propagowania wśród całej ludności ustaw radzieckich i konieczności ich ściśle przestrzegania przez wszystkich obywateli.

Bezwzględny warunkiem umocnienia praworządności socjalistycznej jest polepszenie pracy naszych organów państwowych w dziedzinie rozpatrywania podań i skarg obywateli.

Należy zdecydowanie położyć kres biurokratyzmowi ustosunkowaniu się do prób ludzi pracy, usprawnić prace w zakresie rozpatrywania i uwzględnienia słusznych roszczeń petentów.

TOWARZYSZE! Nasza partia i rząd prowadzi wielką i różnorodną działalność wychowującą ludzi radzieckich jako świadomych budowniczych komunizmu.

Wiele robi się u nas w dziedzinie wychowania dorastającego pokolenia. Młodzież radziecka wyrasta na młodzież zdrową fizycznie i duchowo, bezgranicznie oddaną swej wspaniałej ojczyźnie i partii komunistycznej.

Partia komunistyczna i władza radziecka uczyniły już wiele, by całej naszej młodzieży, tak samo jak całemu narodowi radzieckiemu, zapewnić oświatę i wykształcenie. W szóstej pięcioletce oświata rozwinięta się u nas w takim zakresie i do takiego poziomu, jakich nie spotyka się w najbardziej nawet rozwiniętych krajach kapitalistycznych. W kraju naszym realizowane będzie w zasadzie powszechne średnie wykształcenie.

Jednakże organizacja nauczania w szkole średniej wykazuje wielkie braki.

Nasz wielomilionowy leninowski Komsomol kryje w sobie olbrzymie możliwości i niewyczerpane rezerwy wszelkiego rodzaju posunięć w dziedzinie wychowania młodzieży.

Tymczasem jednak praca wychowawcza Komsomolu w szkole, w zakładach produkcyjnych i w instytucjach obecnie ma często charakter formalny, ogranicza się do ogólnych rozmów na temat komunizmu, do u-

kładania przemówień szablonowych i dalekich od aktualnych problemów życiowych. W niekończących się planach różnych imprez gubi się żywa praca.

Jeśli chodzi o organizacje związkowe, to ograniczają one w wielu wypadkach swój udział w wychowywaniu młodzieży do asygnowania odpowiednich środków na prace kulturalno-masowe i pracę w dziedzinie kultury fizycznej. To mało, towarzysze, bardzo mało!

Dziś organizacje komsomolskie i związkowe częstokroć nie umieją dobrze zorganizować wolnego czasu młodzieży, nadawać odpowiedniego kierunku jej kipiącej energii i nawet nie starają się tego nauczyć.

Nasza partia i państwo radzieckie będą również nadal wychowywać młodzież, tak by była zahartowana ideowo i fizycznie, by umiała opanować wyższą naukę i posługiwać się doskonale nową techniką, by nie lękała się trudności, lecz umiała je przewyżczać, by nie obawiała się świeżego wiatru nowych budowli, nie stroniła od wymagającej wysiłku pracy robotnika.

TOWARZYSZE!

Mamy wszystko, co jest niezbędne dla rozwiązania stojących przed naszym krajem problemów: potężną gospodarkę narodową, pracowity naród, doświadczoną kadrę, znajomość celów walki i sposobów ich osiągnięcia. Obecnie cała sprawa polega na tym, abyśmy wszyscy, zarówno kierownicy jak i szeregowi komunistów pracowali jeszcze lepiej i w pełni wykorzystywali istniejące możliwości oraz zalety ustroju socjalistycznego, abyśmy nieustannie pogłębiali swą wiedzę i wychowywali naród radziecki w duchu świadomego stosunku do pracy społecznej, w duchu wielkich idei komunizmu.

Niech żyje nasza okryta chwałą, partia komunistyczna, organizatorka i inspiratorka wszystkich zwycięstw naszego wielkiego narodu!

Niech żyją komunistyczne i wszystkie inne bratnie partie, walczące ofiarnie wraz z nami o pokój, wolność i szczęście całej ludzkości!

(Przemówienie K. J. Woroszyłowa było wielokrotnie przerywane oklaskami).

Referat przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. BUŁGANINA

(Ciąg dalszy ze str. 5)

rekonstrukcję środków łączności na bazie nowoczesnej techniki. Tak na

Zadania w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego

Aby zobrazować skalę budownictwa inwestycyjnego w szóstej pięcioletce, przytoczę dla porównania następujące dane o inwestycjach w gospodarce narodowej w poprzednich pięcioletkach (według cen z 1 lipca 1955 r.).

W pierwszej pięcioletce inwestycje państwowe wyniosły 58 miliardów rubli, w drugiej pięcioletce — 132,5 miliarda rubli, w ciągu 3 i pół lat trzeciej pięcioletki — 131 miliardów rubli, w czwartej pięcioletce — 311 miliardów rubli i w piątej pięcioletce — 594 miliardy rubli.

W szóstej pięcioletce globalna suma inwestycji państwowych w gospodarce narodowej ma wynieść 990 miliardów rubli.

Z ogólnej sumy inwestycji w gospodarce narodowej w wysokości 990 miliardów rubli na przemysł przeznacza się przeszło 600 miliardów rubli, czyli o 70 proc. więcej niż w piątej pięcioletce. Większość tych inwestycji przeznaczona się na budowę elektrowni, zakładów przemysłu chemicznego, hutnictwa żelaza i metali nieżelaznych, przemysłu naftowego i węglowego, przemysłu materiałów budowlanych i przemysłu drzewnego. Na inwestycje w tych gałęziach gospodarki postanowiono przeznaczyć przeszło 400 miliardów rubli.

Inwestycje w przemyśle lekkim i spożywczym będą w szóstej 5-lacie o 75 proc. większe niż w piątej 5-lacie.

Suma inwestycji na rozwój transportu i łączności wzrosnie o przeszło 70 proc.

Państwo zainwestuje w rolnictwie ponad 120 miliardów rubli, tj. prawie dwa razy więcej niż w piątej 5-lacie. Ponadto inwestycje ze środków własnych kolchozów wyniosą około 100 miliardów rubli.

przykład planuje się wybudowanie w szóstej pięcioletce co najmniej 10 tys. kilometrów radiowych linii przez kaźnikowych.

rentownych organizacji budowlanych podległych różnym ministerstwom i urzędom centralnym.

Niezmiernie doniosłymi zadaniami w dziedzinie budownictwa inwestycyjnego są: znaczne skrócenie terminów budowy i niedopuszczenie do rozpraszania środków na liczne budowle, zdecydowana walka z przestojami w projektowaniu i w budownictwie, stosowanie w coraz większym stopniu przemysłowych metod budownictwa.

Budowniczowie powinni podnieść jakość robót zwłaszcza w budownictwie mieszkaniowym i kulturalno-bytowym, obniżyć koszty budownictwa i zapewnić rentowność organizacji i przedsiębiorstw budowlanych, wykorzystywać w pełni sprzęt techniczny, uporządkować materiałowo-techniczne zaopatrzenie budowlane.

TOWARZYSZE! Omówiłem zasadnicze zadania szóstej pięcioletki w dziedzinie przemysłu, rolnictwa, transportu, łączności i budownictwa inwestycyjnego.

Wykonanie tych gigantycznych niespotykanych dotychczas ze względu na swój rozmach zadań znacznie posunie naprzód rozwój całej gospodarki narodowej, zwiększy nasze rezerwy materiałowe, zwiększy siłę finansową, wzmocni jeszcze bardziej potęgę gospodarczą naszej wielkiej ojczyzny.

Dokończenie referatu przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR N. A. BUŁGANINA zamieścimy w numerze jutrzejszym

CO SŁYCHAĆ w województwie?

19 lutego br. w Nadleśnictwie Krempana w pow. Jasielskim miejscowi myśliwi zorganizowali polowanie zakończone niecodziennym wynikiem. Mianowicie wytopiono i zabito w obławie 4 dorosłe wilki. Ponieważ wilki zostały zabite w polowaniu zbiorowym wypłacona za nie premia wyniesie po 500 zł.

W związku z zamierzoną przez Rejon Eksploatacji Dróg Publicznych w Jasie przebudową drogi powiatowej Gorlice — Cielgówce, w Moszczanicy (pow. Gorlice) odbyło się zebranie, na którym mieszkańcy tej wsi zadeklarowali, że przy budowie wymienionej drogi przepracują w czynnie społecznym 690 dniówek.

W dniu 12 bm. w lesie Kasina k/Babicy członkowie Koła Łowieckiego w Czudeu — Nieroda, Janeczowski i Matyas wraz z funkcjonariuszem MO napotkali kłusownika Emila Zehrzyckiego, zamieszkałego w Polonii—Podgóry w chwili, kiedy ten zaskiwał siodła na zajęcie. Przy zatrzymanym znalaziono 17 szt. siodel. Kłusownika, który dopuścił się przestępstwa spotka zasłużona kara.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej im. Olecharskiego w Pustyni koło Dębicy prowadzą już od kilku lat gospodarkę rybną, która przynosi im około 80.000 zł dochodu rocznie. W bieżącym roku zarząd spółdzielni postanowił rozpocząć hodowlę kaczek. W związku z tym spółdzielnia zamówiła za pośrednictwem PZR w Dębicy około 3.000 szt. kaczek, a w najbliższym czasie przystąpią do budowy odpowiednich pomieszczeń dla płacwa.

STOP!... ZAWIĘJA

Mamy już zasy, pozostawione w terenie samochody i dużo do roboty, celem uruchomienia komunikacji na zasypanych drogach. Zasypane zostały wszystkie drogi a komunikacja samochodowa wstrzymana. Autobusy PKS wskutek zamieci zostały unieruchomione.

M. in. wstrzymano komunikację na trasach z Przemyśla w kierunku Stubna, Duplecka, Sieniawy, Narola, Jarosława, Pruchnika oraz z Krosna do Sanoka, Dynowa, Kobylan i Korczyny.

Zawieje śnieżne zatrzymały 20 wozów Ekspozytury Towarowej PKS Rzeszów na trasach Sokółów, Babica, Jarosław oraz 14 autobusów w miejscowościach: Borek, Widełka, Kolbuszowa, Leżajsk, Wola Duża, Stobierna, Sokółów, Górno, Rozwadów, Piątkowa i Tyczyn.

Do Ekspozytury Mieszanej w Przemyślu nie wróciło 6 samochodów, do Krosna 2, do Stalowej Woli 6. Nie wrócił również do bazy autobus z Pilzna.

Na najbardziej zagrożonych drogach tj. na trasie Rzeszów — Sokółów pracowały dwie ekipy złożone z 50 kierowców samochodowych PKS przy odsypaniu zawianych śniegiem pojazdów.

Jak nas informuje Wojewódzki Zarząd Dróg Publicz-

nych do walki z odśnieżaniem zasypanych dróg województwa stanęło 11 plugów mechanicznych, 5 ciągników, 5 równaczy drogowych przystosowanych do usuwania śniegu, 7 samochodów ciężarowych. Wskutek trwającej ciągle zawiłej pracy nad odśnieżaniem dróg nie daje na razie rezultatów. Silny wiatr niweczy pracę plugów, zasypując drogi grubą warstwą śniegu dochodzącej niekiedy do 2 m.

W rejonach REDP Jasio i Sanok pracuje nad odśnieżaniem dróg 19 plugów konnych oraz 200 osób.

Aby zwiększyć stan taboru Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych zwrócił się za pośrednictwem Wojewódzkiego Komitetu do Akcji Odśnieżania (przy Prez. WRN) do niektórych przedsiębiorstw i Zespołów PGR np. Nehrybki z prośbą o wypożyczenie za odpłatnością potrzebnych samochodów na okres zimowy. Propozycja ta nie doszła jednak do skutku wobec wygórowanych opłat zażądanych przez PGR.

Nielepiej przedstawia się sytuacja z tworzeniem brygad roboczych. Wysłane do prezydentów powiatowych rad narodowych jeszcze 1 październik ubiegłego roku wnioski o przedłożenie (do dnia 27 października 1955 r.) wykazów brygad roboczych do akcji odśnieżania

oraz liczne ponaglenia zostały zlekceważone m. in. przez prez. PRN w Jasie, Gorlicach, Sanoku i Ustrzykach. Uchyliła się również od tego obowiązku przewodniczący gromadzkich rad narodowych w Biedaczowie (pow. Leżajsk), Świlczy (pow. Rzeszów) i w innych miejscowościach.

W związku z tym, obecnie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązało prezydium PRN i rejon Eksploatacji Dróg Publicznych do zabezpieczenia odpowiedniej ilości robotników w celu przeprowadzenia akcji odśnieżania.

Jen.

W MOTOTYKO

W Łańcuckiej Fabryce Śrub odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze Ligi Przyjaciół Żołnierza. Na zebraniu tym powołano Zarząd Zakładowy LPZ.

S. P.

W Lecce (pow. Rzeszów) w czasie często odbywających się alkoholowych libacji pito m. in. denaturat. W sprawie tej już interweniowała i to skutecznie powiatowa podkomisja do walki z chuligaństwem.

P. B.

Słowa uznania należą się Helenie Selwie — bibliotekarce ze wsi Przewrotne w pow. rzeszowskim. Założyła ona przy bibliotece dwa zespoły, które biorą udział w konkursie czytelników wiejskich. Jeden z zespołów uwzględnił szczególnie w swoim programie pracy twórczość Orzeszkowej.

S. D.

Warto też pochwalić za pracę Mariana Późniaka — bibliotekarza i zarazem kierownika świetlicy w Różanki (pow. Strzyżów). Zarówno do świetlicy jak i do biblioteki młodzież przychodzi z ochotą.

P. W.

180.231 zł dochodu wygospodarowała w roku ubiegłym Gminna Spółdzielnia w Stodnie (pow. Rzeszów). Osiągnięcia te są rezultatem wiaściwej pracy zarządu i załogi GS.

S. D.

Po co zainstalowane są na ulicach Fryształa lampy elektryczne skoro nie palą się one nigdy? Prawdopodobnie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej we Frysztaku nie ma nigdy szczęścia (a raczej chęci) zakupić żarówek.

L. T.

Kto pójdzie w ślady Z. Ryby?

Zwracam się do kolegów myśliwych

Zbliża się okres siewów kukurydzy. Jak cenna dla naszej gospodarki rolnej jest uprawa tej rośliny nie potrzebuje tu powtarzać. Siejąc tę roślinę rolnicy muszą się jednak z

zory liczyć ze stratami spowodowanymi przez płacwo np. przez wrony, gawrony, sroki i kawki.

Wszelkie środki stosowane przez rolników przy odstraszeniu ptactwa dają tylko częściowe rezultaty. Najlepsze wyniki dało przepiaszenie płacwa strzałami i to przeważnie w godzinach rannych przez okres 2 — 3 tygodni. Sposób ten został zastosowany z powodzeniem przez rolników z Sadowej Góry w pow. Mielec, którzy uprawiali kukurydzę na powierzchni 90 ha.

Zwracam się więc do kolegów myśliwych zamieszkałych na terenie wsi z apelem, aby dopomogli rolnikom w ochronie zasiewów kukurydzy. Ja osobiście zobowiązuję się do ochronienia plantacji kukurydzy o powierzchni 4 ha.

Zbigniew Ryba
członek koła myśliwskiego w Chorzelowie pow. Mielec

Pracownicy poszukiwani

INŻYNIERÓW ROLNIKÓW, względnie TECHNIKÓW ROLNIKÓW z praktyką na stanowiska Inspektorów Powiatowych względnie Inspektorów Wojewódzkich zatrudni od zaraz Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Obrotu Nasionami „Centrala Nasienna w Rzeszowie, ul. 1 Maja 17 — tel. 1029 lub 24-57. Warunki do omówienia na miejscu. K-070

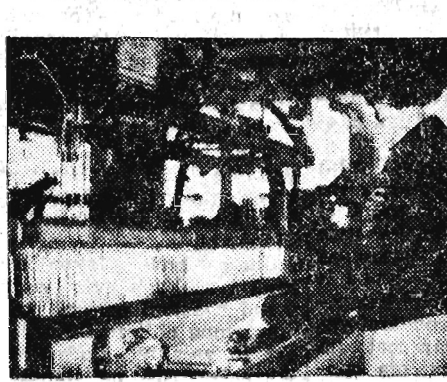
INŻYNIERÓW GÓRNIKÓW — WIERTNIKÓW, KIEROWNIKÓW kopalni wierceń obrotowych, INŻYNIERÓW MECHANIKÓW, WIERTACZY, POMOCNIKÓW wiertaczy, MECHANIKÓW silnikowych i motorowych, przyimie Przedsiębiorstwo Geologiczne Przemysłu Naftowego — „Pólnoc” w Krakowie, ul. Lubież 25. Warunki pracy i płacy do omówienia na miejscu. Zgłoszenia w Dziale Kadr pokój 234. K-073

ZAWIADOMIENIE o zmianie nazwy Przedsiębiorstwa Centrala Nasienna Biuro Wojewódzkie w Rzeszowie
zawiadamia, że z dniem 1 stycznia 1956 r. zmieniła swoją nazwę na **RZESZOWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO OBROTU NASIONAMI „Centrala Nasienna” w Rzeszowie K-069**

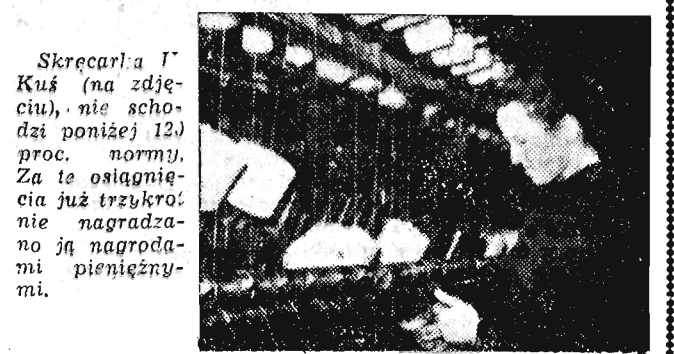
WYCIĄC! ZACHOWAĆ!
Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Rzeszowie
zawiadamia P. T. Klientów, że począwszy od 23. II. 1956 r. będzie czynna 3 razy w tygodniu
ŁAZNIA MIEJSKA
w Rzeszowie
w każde ośwártki i piątki od godz. 12.00 — 21.00
oraz w soboty od godz. 10.00 — 21.00
SPRZEDAŻ BILETÓW odbywa się tylko do godz. 19.00
K-072

W rzeszowskich zakładach

Rzeszowskie Zakłady Przemysłu Wełnianego w Rzeszowie (pow. Łańcut) chlubią się wieloma przodownikami, a raczej przodownicami pracy.

Tkaczka M. Frączek należy do najlepszych robotnic w zakładzie. Prócz tego, że wyrabia 110 proc. normy, tkaniny przez nią tkane brakarz zaw sze kwalifikuje do I gatunku. Kilkakrotnie otrzymała już nagrody pieniężne.

Skręcałła I Kuś (na zdjęciu), nie schodzi poniżej 120 proc. normy. Za te osiągnięcia już trzykrotnie nagradzono ją nagrodami pieniężnymi.

Zasnął w... śniegu

Robotnicy pracujący na stacji Rzeszów — Staroniwa zauważyli „bezańskiego” konia, zaprzęgniętego do sanek, stojących na torach. Przeprowadzili go więc w bezpieczne miejsce i zawiadomili o tym pogotowie milicyjne, które nie zwłocznie przyjechało na stację do Staroniwy.

Zasnął sobie spokojnie w śniegu 100 m za dworcem kolejowym. Przewieziono go do areztu gdzie zatrzymany został aż do wytrzeźwienia.

Cyrk na scenie

Właścicielem konia i sanek okazał się Józef Dzedzic zamieszkały w Przybyszówce, który będąc w stanie kompletnej zamroczenia alkoholem

Artyści Zespołu Objazdowego Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych w Warszawie wystąpią w dniach 25 i 26 bm. na scenie WDK (Okrzeł 7) w Rzeszowie w „Humorem i Jazzem”.

Ogłoszenia drobne

Zguby

NIERODA Stanisław zgubił bloczki na mandaty karne wydane w 1954 r. przez Państwowe Nadleśnictwo — Strzyżów n/Wisłokiem. G-037

Różne

KIEROWNICTWO Państwowe go Teatru Ziemi Rzeszowskiej w Rzeszowie zakupi w dobrym stanie czarny surdut (anglez) dużych rozmiarów. Zgłoszenia w sekretariacie teatru — godz. 10—12. K-074

Sprzedaż

PARCELA budowlana (półmorgowa) w przysiółku Czekał — Drabianka do sprzedania. Wiadomość: **Barbara Radwańska** — Gorlice, ul. Łęgi 10. Pg-006

OBWIESZCZENIE

w sprawie obowiązków uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1956.

W myśl rozporządzenia Ministra Finansów o zaliczce na podatek gruntowy na rok 1956, osoby będące właścicielami (posiadaczami, użytkownikami) gospodarstw rolnych oraz gospodarujące na gruntach państwowych lub na gruntach prywatnych przydzielonych do gospodarowania w trybie przepisów o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych, obowiązane są wpłacić zaliczkę na podatek gruntowy na rok 1956 bez specjalnego nakazu płatniczego.

ZALICZKA NA PODATEK GRUNTOWY NA ROK 1956 WYNOŚI 45% WYMIARU PODATKU GRUNTOWEGO NA ROK 1955.

ZALICZKA PŁATNA JEST W DWÓCH RÓWNYCH RATACH:

I RATA DO DNIA 29 LUTEGO 1956 r.
II RATA DO DNIA 15 MAJA 1956 r.

Raty zaliczki należy wpłacać bez wezwan'a bezpośrednio do rąk inkasenta podatkowego lub do kasy Prezydium Gromadzkiej (Powiatowej, Miejskiej) Rady Narodowej lub przekazywać pocztowym.

Kto nie zapłaci raty zaliczki w terminie, narazi się na dodatkowe koszty za zwłokę oraz na przymusowe ściąganie raty zaliczki.

CHŁOPI! — regulujcie raty zaliczki w wyznaczonych terminach płatności. Szybkie wpłacenie zaliczki leży w waszym tylko interesie, bowiem uiszczona przez was kwota podatkowa — wracają do rąk waszych w postaci szkół, żłobków, fabryk itp., dając równocześnie terenowym radom narodowym możliwość podejmowania zaplanowanych budżetem robót i inwestycji na cele ogólnej użyteczności. K-068

Czwartek 23 lutego

RZESZÓW
Dyżur nocny: Apteka Społeczna nr 6 ul. Czaśkiego 2
Dyżur stary: Apteka Społeczna nr 4 ul. Dąbrowskiego 56
Pogotowie Ratunkowe: ul. Obronców Stalingradu 29 tel. 09
Pogotowie MO tel. 07
Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08

KINA

APOLLO (ul. W. Hibnera) — Szeregowiec Browkin — godz. 16, 18.10, 20.20
PRZODOWNIK (ul. Pstrowskiego) — Operacja konieczna — godz. 17 i 19
WSK (ul. Dąbrowskiego) — Miłość na wiarze — godz. 17 i 19
WDK (ul. Okrzeł 7) — Na tropie U-202 — godz. 17 i 19

ŁAŃCUT
ZNICZ — Cud zdarza się raz
Uwaga: Repertuar kin podaje my wg informacji CWF

PAŃSTWOWY TEATR ZIEMI RZESZOWSKIEJ — „Matuzyści” — godz. 19

WOKO

WOJEWÓDZKI DOM KULTURY ZW ZAW (ul. Okrzeł 7)
godz. 14 — Co to jest energia atomowa — odczyt TWP
godz. 14 — Walka z marnotrawstwem w naszej gospodarce — odczyt TWP
godz. 16 — Zabawy ruchowe dla dzieci

RADIO

Program I — na fall 1322 m
Program dnia: 6.54 15.25. Wiadomości: 5.05 6.00 7.00 8.00 8.30 12.04 16.00 20.00 23.00.
5.11 Muzyka 5.30 Rozmaitości: 6.05 Muzyka popularna 6.45 Gimnastyka 7.10 Ork. Andre Kostalaneiza 7.40 Kalendarz radiowy 7.45 Biekinna sztafeta 8.06 „Od solisty do

orkiestry” 8.36 Koncert orkiestr smyczkowych 9.00 „Bajka o wietrze północnym” aud. dla klas IV 9.20 Zespoły świetlicowe przed mikrofonem 9.40 Muzyka operowa 10.35 „General Dowator” fragm. pow. P. Fiodorowa 10.55 Muzyka rozrywkowa 11.30 Muzyka i aktualności 12.10 Przegląd prasy 12.15 Utwory skrzypcowe 12.30 Muzyka ludowa krajów demokracji ludowej 13.00 Aud. dla wst 13.10 Aud. dla koleś miodych biologów 13.40 Przerwa 15.30 Tańce i zabawy z piosenką — aud. dla dzieci 16.05 „Jak walczyć z próchnicą zębów u dzieci” pogadanka 16.15 Koncert orkiestry rozgł. lódziekiej 17.00 Z życia Związku Radzieckiego 17.30 Żołnierskie pieśni radzieckie 18.17 Z cyklu: „Między Białym i Czarnym Dunajcem” reportaż H. Mirosza pt.: „Pieniądze” 18.35 „Sylwetki kompozytorów — Darius Milhaud” 19.40 Radiowa spółdzielnia satyryczna 20.25 Aud. dla wst 20.40 Pieśń: Wola i Ryszarda Straussa 21.00 Odpowiedzi Fakt 49 21.12 Muzyka taneczna 21.34 „Wasyli Tierskin” fragm. poematu A. Twardowskiego 22.00 Aud. sportowa 22.10 „Meje ulubione kompozycje”.

Program II — na fall 347 m
Program dnia: 5.50 12.35. Wiadomości: 5.30 6.30 6.00 8.30 14.00 18.15 21.30 23.50.

5.05 Marsze i tańce symfoniczne 5.20 Gimnastyka 5.45 Kalendarz radiowy 5.55 Saksofon, gitara harmonijka ustna 6.10 Radiowy kurs nauki języka rosyjskiego 6.40 Koncert małej orkiestry rozgł. śląskiej. Od godz. 7.10 do 9.00 transmisja pr. i 9.00 Przerwa 12.40 Muzyka dla wszystkich 13.45 Aud. dla wychowawczyń przedszkoli 14.15 Koncert symfoniczny dla młodzieży szkolnej 15.15 Swojskie melodie 16.00 „Popularne balety Delibes” — aud. słowno-muzyczna 16.40 Piosenki francuskie 17.00 „Przyjaciel wesołego diabła” ode. pow. K. Makuszyńskiego dla dzieci 17.30 Na warszawskie! fall 18.00 Muzyka rozrywkowa 18.20 Z twórczości Giovanni’ego Palestriny 19.40 Zagadka historyczna 19.00 Muzyka i aktualności 19.25 Reportaż literacki 19.45 Koncert symfoniczny muzyki radzieckiej 20.45 „Słowo o Jakubie Szeli” poemat B. Jasińskiego 22.00 Melodie taneczne 22.20 „Navigare necesse est” ode. pow. M. Brandysa 22.40 „Z naszych sal koncertowych”.

Szeregowy program audycji zamieszcza tygodnik „Radio i Świat”.
Polskie Radio zastrzega sobie możliwość zmian w programie.

N ledawno przed Sadem Wojewódzkim w Rzeszowie stanął Władysław Świec. były kierownik oddziału społeczn-administracyjnego przy Prezydium PRN w Przeworsku. Wyrokiem Sadu Wojewódzkiego skazany został na karę czterech lat więzienia. Na ławie oskarżonych Władysław Świec zaprowadził kradzież mienia społecznego.

Pod koniec zeszłego roku Sad Powiatowy w Sanoku, rozpatrywał sprawę Romana Ciołka byłego kierownika Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Karlikowie Zespół Pionne i jego żony Alicji — byłej księgowej w tymże gospodarstwie. Akt oskarżenia zarzucał im również kradzież mienia społecznego.

To tylko dwa przykłady. Ale gdybyśmy chcieli wyliczyć wszystkie wyroki sądowe jakie zapadły w ostatnim czasie za grabież społecznych pieniędzy, czy mienia społecznego — „bilans” okazałby się niepokojąco duży. Nasuwa się zatem uwaga, iż kradzież mienia społecznego urosła w naszym w o l e w ó d z t w i e n i e m a l d o p r o b l e m u.

Częste wypadki kradzieży budzą we wszystkich uczciwych mieszkańców zrozumiałą niepokoj. Szeroko mówią na ten temat robotnicy, chłopcy, pracownicy umysłowi starając się dociec, gdzie tkwią przyczyny tego niebezpiecznego zjawiska.

Temu wzrostowi poczucia odpowiedzialności za wspólne dobro jakie rodzi się u „szeregowych” obywateli — wróg usiłuje się przeciwstawić. Ież razy słyszy się wrogą wersję o „naturalnym towarzyszu państwa budującego socjalizm — kradzieży mienia społecznego”. Rachuby wroga są jasne. Chodzi o to, by uczciwi, rzetelni obywatele patrzyli na kradzież jako na „zło konieczne”, któremu nie można zapobiec.

Analiza faktów nie tylko wykaże nam cel tych wrogich bzdur, ale również zdementuje rzeczywistych jej inspiratorów.

PROSZE WSTĄĆ — SĄD IDZIE

Pierwszy punkt aktu oskarżenia wytoczony przeciw Władysławowi Świeci brzmiał: „Jako kierownik oddziału społeczno-administracyjnego przy Prezydium PRN w Przeworsku w okresie od 11 maja 1954 r. do końca maja 1955 r., sporządzając systematycznie fikcyjne pisma Prezydium PRN w

... JA JESTEM W PORZĄDKU

Przeworsku oraz Prezydium WRN w Rzeszowie, domagając się zwrotu wpłaconych grzywien, które miały być rzekomo niesłuszne — przywłaszczył sobie tą drogą różne kwoty pieniężne na łączną sumę przeszło 19 tys. zł.

Następne punkty aktu oskarżenia dotyczyły innych machlojek Świeca, jak: przywłaszczenie diet i kosztów podróży członków Kolegium Orzekającego na łączną sumę 9.940 zł i łapówki.

Spozta tych lakonicznych zdań i suchych cyfr, wyrasta przed naszymi oczami podłe i nikczemne oblicze Świeca. Nie był to zwykły złodziej. Wkradłszy się na stanowisko kierownika oddziału administracyjno-socjalnego przy Prezydium PRN w Przeworsku był tym samym człowiekiem, który miał za zadanie bronić i umacniać nieszczęśliwość. Zdawał sobie z tego sprawę. I z tym większym cynizmem i przebiegłością wyił swoje gniazdo przestępstwa i drństwa.

Postępował niezwykle logicznie. Zawsze, zresztą także i na rozprawie — Świec starał się sugerować, iż jest „biedniakiem” z dziada pradziada... A został zdemaskowany jako zięć bogacza, jako człowiek obcy i daleki od naszych trosk i dążeń, mający na względzie tylko i wyłącznie osobiste korzyści.

Ale machlojki Świeca obliczone były na coś więcej. Kradnąc pieniądze, które miały być zwracane niekiedy chłopcom w wyniku umorzenia przez radę grzywny p o d r y w a ł z a u f a n i e r o l n i k ó w d o t e r e n o w e g o o r g a n u w i a d z y l u d o w e j.

Świec nie „działał” samotnie. Przewidział wszystkie możliwe korytarzyki i obejścia, kanalki, które powinny połączyć jego siedlisko z siedliskiem podobnych mu typów. Szybko skupił wokół siebie spekulantów, szalbierzy i spryciarzy wszelakiego autoramentu. Tak np. ks. Józef Świerczek, za spowodowanie przeprowadzenia eksmisji lokatora Władysława Rachwała z budynków parafialnych w Gorzycach „odwdzięczył” się Świecowi łapówką w wysokości 1.500 zł. Józef Drzyszek z Jagielly (pow. Przeworski), „wsparił” Świeca datkiem 2.000 zł za wystaranie się o „lewe” zaopatrzenie w materiały budowlane. Franciszek Dąbrowski, w formie „upominku” wręczył Świecowi

3.000 zł za rozkumulowanie gruntu.

Słowem, Świec wraz z kameratami zorganizował rodzaj znowy, spisku złodziei z łapownikami, w którym wszystko objęte jest przestępczym planem.

CZY BYLI GŁODNI?

Gdy zapoznajemy się z aktami sądowymi, gdy rozszkujemy okoliczności poprzedzające i towarzyszące kradzieży mienia społecznego uwiadamia się prawda: kto są ci podsądni i obniżają się istotne cele przestępstwa.

Roman Ciołek był kierownikiem PGR w Karlikowie Zespół Pionne wraz ze swą żoną księgową w tymże gospodarstwie w ciągu dwóch miesięcy — w czerwcu i lipcu 1955 r. skradli Państwowemu Gospodarstwu Rolnemu 7.326 zł wystawiając fikcyjne listy płacy na nazwiska robotników zatrudnionych rzekomo przy sianokosach.

Podczas rozprawy Ciołek usiłował sugerować sędziów, co mu się zresztą nie udało, iż dopuścił się przestępstwa ze względu „na ciężkie warunki materialne”. Ciężka sytuacja materialna nie może usprawiedliwić tak nikczemnego przestępstwa jakim jest grabież naszego wspólnego dobra. Ale Ciołek kłamał. Wiadomo bowiem, że małżeństwo Ciołków nie było w ciężkiej sytuacji materialnej, ich zarobki miesięczne przekraczały 2.000 złotych. Ciołkowie odsiadywać obecnie będą karę więzienia. Roman Ciołek 2 i pół roku, Alicja Ciołek 2 lata.

KRADZIEŻ TO TAKŻE STRZAŁ ZZA WĘGLA

Kiedys wróg strzelał z za węgla do działaczy partyjnych, do szczerych i uczciwych

obywateli. Z biegiem czasu, im bardziej grunt mu się usuwał spod nóg, obiera nowe formy, używa nowych środków do niszczenia wszystkiego co nam bliżkie i drogie.

Do grona tych wyrzutków należał Świec i Ciołkowie i wielu innych.

O Eryku Niemczynowskim od dość dawna krąży wśród pracowników PGR Zjednoczenia sanockiego dość osobliwe historie, mówiące o jego dawnych i niedawnych drństwach. Człowiek ten, od wielu lat postępuje drogą, która powinna być dawno zaprowadzić go przed prokuratora. Jeszcze mieszkał na Dolnym Śląsku, gdzie był naczelnikiem urzędu likwidacyjnego narobił sporo niewyjaśnionych do chwili obecnej, ale mocno podejrzanych transakcji, w rezultacie których do dziś u niego w domu znajdują się sporo obrazów i innych przedmiotów o muzealnym znaczeniu.

Był na tyle sprytny, że gdy spostrzegł, iż miarka przebiega się i grunt pali się pod nogami uciekł na nowe miejsce gdzie się urządził po staremu mając przede wszystkim na uwadze korzystanie pełną garścią ze społecznego mienia. Tak przewedrował z Zespołu PGR w Czarnej (pow. Ustrzyki Dolne) do Widacza, stąd zaś przeniósł się do Zespołu Baliogród, gdzie mu powierzono

Z MYŚLĄ O SEZONIE WIOSENNO-LETNIM

Przemysł odzieżowy zorganizował w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie wystawę modeli odzieży. Wystawa obejmuje m. in. kolekcje modeli na sezon wiosenno-letni, które są przeznaczone do produkcji w br.

Na zdjęciu: Fragment wystawy.

Fot. — CAF Z. Wdowiński.

IX WYSCIG POKOJU pod znakiem nowości

Polska, CSR i NRD — współorganizatorzy tej wielkiej imprezy kolarskiej — zebrał wielokrotnie zasłużone pochwały. Nie oznacza jednak, że wysięgu tego nie można jeszcze bardziej usprawnić.

W tym roku będzie szczególnie wiele zmian.

Innowacją jest skasowanie obladu. Godzina przed startem kolarze otrzymają zaupę z mięsem oraz większe paczki na drogę.

20 minut przed startem z miejsca zbiórki kolarze będą musieli przed komisją sędziowską. Miejsca zbiórki to nowy termin w Wyścigu Pokoju, dawniej nazywaliśmy go startem honorowym.

Miejsca zbiórki odgródzone zostaną niskim płotkiem. Zanim nastąpi start, komisja sędziowska przeprowadzi kontrolę koszułek zawodników. Zgodnie z nowym punktem regulaminu, wszyscy zawodnicy danego zespołu muszą startować w identycznych koszułkach, aby ułatwić orientację komisji sędziowskiej na trasie.

Przy „bramie wyjazdowej” z miejsca zbiórki na jezdni będzie napis oznaczający odległość do startu ostrego. Cyfry takie spotykaliśmy jedynie co pół km, a od 500 m do startu ostrego — co 100 m.

Samochód sędziowski pojedzie przez miasto tuż przed kolumną zawodników, a na 50 m przed startem ostrym szybko oddala się oznaczając, że wolna jest droga dla zawodników. Tak więc w tym roku kolarze nie zatrzymują się na starcie ostrym.

Każdy zespół państwowy otrzyma wóz techniczny — mały samochód marki IFA. Pojadą w nim trzy osoby: prócz kierowcy — kierownik techniczny danej drużyny, masażysta i mechanik.

W kolumnie wyścigu nie będzie w tym roku ani jednego wozu ciężarowego. Nawet dziennikarze pojedą samochodami osobowymi.

W tym roku nie będzie się nikt pytał, kto wygrał lotny finisz, bo i następni kolarze, osoby towarzyszące oraz zebrała publiczność znajdą numery startowe zawodników na ogromnej tablicy, które umieszczone zostaną po obu stronach szosy.

Finisz będzie bardzo zacięty, bo w tym roku są dwie premie na każdym etapie: minutę bonifikaty otrzymują, jak dotychczas pierwszy kolarz na mecie, a — tu znowu innowacja — drugi 30 sekund.

S. GALOS

EUGENIUSZ GRUDA

Str. 210 EUGENIUSZ GRUDA

Pobiegłem po próbie do Grzeń, a potem razem z nim do Zawory. Opowiedziałem o rozmowie z „inżynierem”. Nie byli tym ani tak zdziwieni, ani tak oburzeni jak ja.

Nic tylko trzeba nam iść do koronela Silvy i całą sprawę wygarnąć. O! — rzekł Zawora. — Drabecki widać jest w jakichś konszachtach z Turkiem, że go tak kooperatywa w oczy kole. Myślę załatwić to od ręki, fazender potrzebuje nas do głosowania. Wystaraj się dla nas wszystkich piśmiennych o dokumenty wyborcze, będzie chciał, żebyśmy głosowali za jego partią rządową. Powiem mu tak: Jak pan załatwi formalności koło uruchomienia kooperatywy i wystara się dla naszego profesora o zezwolenie na nauczanie, to będziemy za pańską partią głosowali, a jak nie, to oddamy głosy na kandydatów opozycji. O!

W parę dni później otrzymaliśmy papiery. Silvie bardzo zależy, by wykażać się swoimi wpływami w dystrykcie i w Guarapuawie pokazać, ilu to on ma za sobą zwolenników i jakim dzielnym jest szefem politycznym rządowej partii w Laranjeiras. Głosowanie właściwie jest czczą formalnością: partia rządowa stale od lat czterdziestu wygrywa wybory...

„Ouviran do Ipiranga margens placidas...”

Melodia hymnu brazylijskiego przechodziła od zawrotnego rytmu do rzewnego spokoju kołysanki. Ledwie śpiew skończył się słowami: „Matko szlachetna, ojczyzno miła — Brazylio!”

a już dzieci podjęły Mazurek Dąbrowskiego: „Jeszcze Polska nie zginęła, póki my żyjemy...”

*) Początek brazylijskiego hymnu narodowego: „Słyszają Ipirangi spokojne brzegi...”

„SAUDADE” Str. 211

W sali szkolnej było duszno i tłoczno. Werandę i podwórze przed oknami zalegał tłum. Kobiety, mężczyźni, podrostki i dzieci — wszyscy w nabożnym skupieniu wsłuchiwali się w słowa zrodzone z tęsknoty za utraconą ojczyzną. Legiony Dąbrowskiego szły ku niej torując sobie drogę z bronią w rękę. Tak jak pikadę wyrabiali tę drogę w gestwi dziejów i tragicznych losów swego kraju. A oni właśnie z tej wolnej ojczyzny uciekli. Pociągali za chlebem w strony, o których nigdy im się nie śniło. Bo sny opierają się i krążą dokola spraw znanych i codziennych.

„Marsz, marsz, Dąbrowski, z ziemi włoskiej do Polski. Za twoim przewodem złączym się z narodem...”

A za czym przewodem mogliby podłągnąć teraz z ziemi brazylijskiej do polskiej? Od sześciu lat istnieje ona wolna i niepodległa, ale nikt ich tam nie wyzwa... Przeciwnie, ciągną stamtąd coraz nowi ludzie, nadlatują niby żurawie przed zimą. „Nie ma powrotu, nie ma powrotu...” — szeptał im każdy dzwiczną nutą Mazurek Dąbrowskiego. Żurawie przecie powracają, a ludziom skrzydeł brak. Czy tylko skrzydeł brak do powrotu?

Sala szkolna nigdy jeszcze tak odświętnie nie wyglądała: przystrojają ją biało-czerwone i żółto-zielone chorągiewki. Kwiaty zatykano gdzie się dało, nie bardzo dbając, czy harmonizują z sobą barwami. Ściany pomalowano wapnem, kuły biela oczy. Ba, nawet od zewnątrz szkoła została odświeżona. Jedyny w tej puszczy budynek odcinał się nieskazitelnie białocia na zielonym tle.

Dzień 3 maja łączył dwie uroczystości: rocznicę odkrycia Brazylii i rocznicę uchwalenia w dalekiej Polsce Konstytucji 3 Maja, w przededniu upadku Rzeczypospolitej szlacheckiej.

— Minhas senhoras, meus senhores — po portugalsku rozpoczął Zawora część oficjalną. — W imieniu naszego towarzystwa witam naszych gości, koronela Manuela da Silve, seniora Admara Sa. Rafaela de Miranda i wszystkich przyjaciół Brazylii, witam całą zebraną kolonię polską... O!

*) Moje panie, moi panowie.

Str. 212 EUGENIUSZ GRUDA

Z tremy przeżywał głośno ślinę i rozdymał wielkie nozdrza, unikał spojrzenia chabrowych oczu swoich dzieciaków, wpatrzonych z rozdławionymi gębami w ojca. Skupiał całą siłę woli, by nie pomylić się i wyrecytować dokładnie tekst, który w ciągu ostatniego tygodnia wkuwał wieczorami i popołudniami. Ale szło mu gładko. W wielkiej ciszy głos jego brzmiał dość monotonnie, lekko drżący, wzruszony, jego własny, a jednak obcy mu i daleki. Mówił o odkryciu Brazylii przez Pedra Alvaresa Cabrala w roku 1500. Dzieki Cabralowi mała Portugalia, kraj żeglarzy i rybaków, zawisła na półkuli południowej, nazwanego Ameryką Południową. Mówił, jak to z powodu braku rąk tubylczych do pracy Portugalczycy zaczęli sprowadzać ze swych afrykańskich kolonii czarnych niewolników. Ta strasna zbrodnia zakończyła się w roku 1888. Zaczęto wówczas zachęcać kolonistów z różnych krajów europejskich do przyjazdu na wielkie nie zagospodarowane obszary Brazylii. Jedno zdanie umknęło Zaworowej pamięci nim się spostrzegł. Zawahał się chwilę, ale już po chwili zaczął na nowo, jak gdyby nigdy nie...

Mówił teraz o patronie polskiego towarzystwa w Cantia Gallo, o Krzyszcie Arciszewskim, który służył u Holendrów wslawił się wielkimi zdolnościami jako dowódca artylerii. On to pierwszy spośród Polaków poznał Brazylię...

Z czołem mokrym od potu, szybko nieczym zwierz, który po dalekiej wędrowce czuje bliskość wodopoju i zapomina o wszelkim niebezpieczeństwie. Zawora szybował ku zakończeniu:

— Kiedy Brazylię odkrywano, Polska była u szczytu potęgi państwowej, ród Jagiellonów zasiadał na różnych tronach w państwach sąsiednich, kraj nasz słynął z bogatych miast, z rolnictwa, młodzież uczyła się na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie...

Tej części przemówienia Brazylianie słuchali z prawdziwym zainteresowaniem. Nic właściwie nie wiedzieli o ojczyźnie tych chłopów — sąsiadów. Pospypy się na Zaworę hałaśliwie oklaski. Jagas cichutko złożył mu gratulacje, sam spocoya i przejęty wystąpieniem Zawory niemniej niż mówca.

— Drugi raz namówić się nie dam — szeptał — wolałbym alkier lasu ścłać... O!

c. d. n.